

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTO

VUOSIKERTOMUS 2009

**WIHURIN KANSAINVÄLISTEN
PALKINTOJEN RAHASTO**

VUOSIKERTOMUS 2009

Sisällysluettelo

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTO 2009

Perustajat	1-2
Toiminta vuonna 2009	3-17
• Apurahoina ja palkintoina 9,0 miljoonaa euroa • Tiedettä, taidetta ja yhteiskunnallista toimintaa • Sydäntutkimus Wihurin Tutkimuslaitoksessa • Jenny ja Antti Wihurin rahaston taidekokoelma • Talous ja sijoitukset • Hallinto • Tilintarkastajat	
Tuloslaskelma 1.1.–31.12.2009	18
Tase 31.12.2009	19-20
Tilintarkastuskertomus	21
Apurahat ja palkinnot 2009 (Liite 1)	22-51
Kunniapalkinnot (Liite 2)	52
Tunnustuspalkinnot (Liite 3)	53
Suuret kunniapalkinnot ja lahjoitukset (Liite 4)	54-55
Vierailevat taiteilijat (Liite 5)	56

WIHURIN KANSAINVÄLISTEN PALKINTOJEN RAHASTO 2009

Perustaja	59
Hallituksen puheenjohtajan juhlapuhe 9.10.2009	61-63
Juhlaesitelmä Onko musiikilla kotimaata – Universaaliuden haaste Sibeliuksesta Saariahoon	65-72
Wihurin Sibelius-palkinnot ja kansainväliset palkinnot (Liite 6)	73
Toiminta vuonna 2009	74-75
Tuloslaskelma 1.1.–31.12.2009	76
Tase 31.12.2009	77
Tilintarkastuskertomus	78

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTO

VUOSIKERTOMUS 2009

PERUSTAJAT

Jenny ja Antti Wihuri

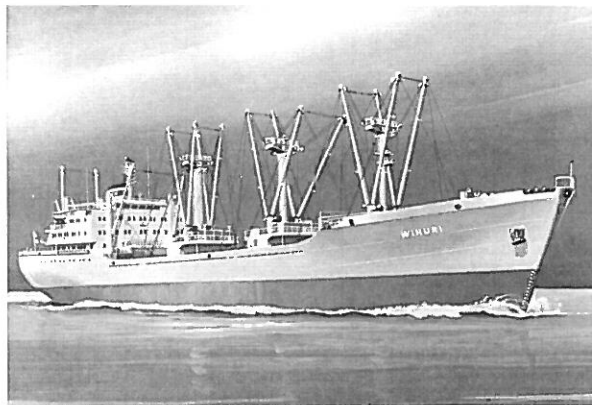
Antti Wihuri syntyi lokakuun 9. päivänä 1883 Kustavin saaristopitäjässä. Jo 12-vuotiaana hän lähti ensimmäisen kerran merille - laivapoikana kuuden markan kuukausipalkalla. Seuraavien 15 vuoden aikana hän koki merielämän eri työvaiheet ja suoritti merikapteenin tutkinnon vuonna 1908. Seilattuaan useita vuosia höyryaluksilla Antti Wihuri päätti jäädä maihin, jonka jälkeen hän työskenteli ahtausliikkeen johtajana ja laivameklarina kunnes perusti oman varustamoyhtiön vuonna 1916.

Merillä hankittu tietous osoittautui arvokkaaksi perustaksi liiketoimintaa aloittavalle Antti Wihurille. Toiseen maailmansotaan mennessä hän oli hankkinut jo 60.000 dwt-tonnin laivaston. Sodan jälkeen hän perusti uuden varustamoyhtiön, jolla vuonna 1962 oli seitsemän alusta, sekä kuivarahtialuksia että tankkereita, yhteispainoltaan 100.000 dwt-tonnia.

1940-luvulla Antti Wihuri ryhtyi laajentamaan liiketoimiaan uusille aloille. Ajan myötä hän omisti useita yrityksiä. Hän johti näitä yrityksiä aktiivisesti aina kuolemaansa vuoteen 1962 saakka. Antti Wihuri oli kauaskatseinen ja harvinaisia lahjoja omaava mies. Hän johti yrityksiään vakaalla otteella ja osasi edullisen tilanteen oivallettuaan ottaa aloitteen käsiinsä. Hän oli ahkera, vaatimaton ja hyväsydäminen.

Vuonna 1920 Antti Wihuri solmi avioliiton Jenny Mäkelän (1884–1943) kanssa, joka koulun jälkeen oli palvellut kahdessa sekatavaraliikkeessä, kunnes perusti sisarensa kanssa vuonna 1914 oman liikkeen, Raahen Talouskaupan. Hän omasi liike-elämässä tarvittavat käytännölliset vaistot ja kyvyt ja liike olikin menestyksellinen. Siitä hän kuitenkin luopui avioituttuaan Antti Wihurin kanssa. Jenny Wihurissa yhdistyivät käytännöllisyys ja tarmokkuus sekä lämpö ja hyvyys. Hän oli kirjallisuuden ja musiikin harrastaja sekä taiteiden ystävä ylipäänsä. Hänen panoksensa Jenny ja Antti Wihurin rahaston perustamis-, aloittamis- ja kehittämisvaiheessa oli erittäin merkittävä. Hän oli miehensä läheisin neuvonantaja ja avustaja kuolemaansa vuoteen 1943 saakka.

Pian sodan alettua vuonna 1939 Antti Wihuri teki maanpuolustustarkoituksiin kaksi rahalahjoitusta, yhteensä 20 miljoonaa markkaa. Tästä ajankohdasta tuli käännekohta tämän käytännöllisen miehen kehityksessä ja ennen pitkää hän oli valmis tekemään erään elämänsä suurista päätöksistä - säätiön perustamisen, joka selvästi oli osoitus Wihurin pariskunnan aidosta sitoutumisesta kulttuurin edistämiseen. He olivat jo pitkään tunteneet, että materiaallinen menestys tuo mukanaan myös velvoitteita. Sodan varjossakin he tunsivat voimakkaasti, että kansakunnan kulttuuriset voimavarat on saatava työskentelemään huomisen eteen. Näin luotaisiin edellytyksiä kansakunnan hyvinvoinnille tulevaisuudessa.

Vuonna 1942 Wihurit päättivätkin antaa oman osansa kulttuurin hyväksi. Toukokuun 2. päivänä 1942 merenkulkuneuvos Antti Wihuri ja hänen puolisonsa Jenny Wihuri allekirjoittivat kodissaan Kulosaaressa säädekirjan, jolla he perustivat laaja-alaisen kulttuurisäätiön, Jenny ja Antti Wihurin rahaston ja astuivat näin suurten suomalaisten lahjoittajien joukkoon. Yleishyödyllisen säätiön säännöt vahvistettiin oikeusministeriössä 6. päivänä toukokuuta 1942.

Jenny ja Antti Wihurin rahaston tarkoituksena on edistää ja tukea suomalaista henkistä ja taloudellista viljelyä. Säätiö toteuttaa tarkoitustaan jakamalla apurahoja ja palkintoja sekä muutenkin taloudellisesti tukemalla sellaista toimintaa, joka edistää suomalaisen henkisen ja taloudellisen viljelyn menestymistä.

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON TOIMINTA 2009

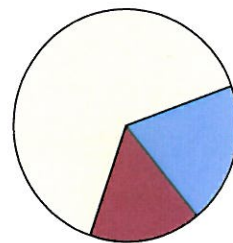
Jenny ja Antti Wihurin rahaston säännöissä määriteltyä tarkoitusta toteutettiin kertomusvuonna jakamalla apurahoja ja palkintoja sekä ylläpitämällä Wihurin Tutkimuslaitosta. Lisäksi jatkettiin taideostoja ja kartutettiin Jenny ja Antti Wihurin rahaston taidekokoelmaa Rovaniemen taidemuseossa. Tarkoitusten toteuttamiseen myönnettiin rahaston historian suurin summa 9.000.000 euroa (+3 %).

Merenkulkuneuvos Antti Wihurin ja rouva Jenny Wihurin henkisen ja taloudellisen suomalaisen viljelyn edistämiseen vuonna 1942 perustama laaja-alainen kulttuurisäätiö on 67 vuoden aikana jakanut tieteen, taiteen ja muun yhteiskunnallisen toiminnan edistämiseen palkintoja ja apurahoja kaikkiaan 189,7 miljoona euroa vuoden 2009 rahassa.

APURAHOINA JA PALKINTOINA 9,0 MILJOONAA EUROA

Rahaston hallitus päätti myöntää vuonna 2009 apurahoja ja palkintoja 9.000.000 euroa (8.700.000 euroa 2008). Apurahat julistettiin haettaviksi sanomalehdissä ja rahaston kotisivuilla 3. päivänä toukokuuta julkaistuun ilmoituksiin. Hakuajan päättyessä 31.5.2009 oli saapunut yhteensä 3.672 hakemusta (3.627). Haettu määrä oli 61,0 miljoonaa euroa (53,5). Täten noin 15 % haetusta määrästä voitiin myöntää (Liite 1).

Tiede
5 768 000
64 %

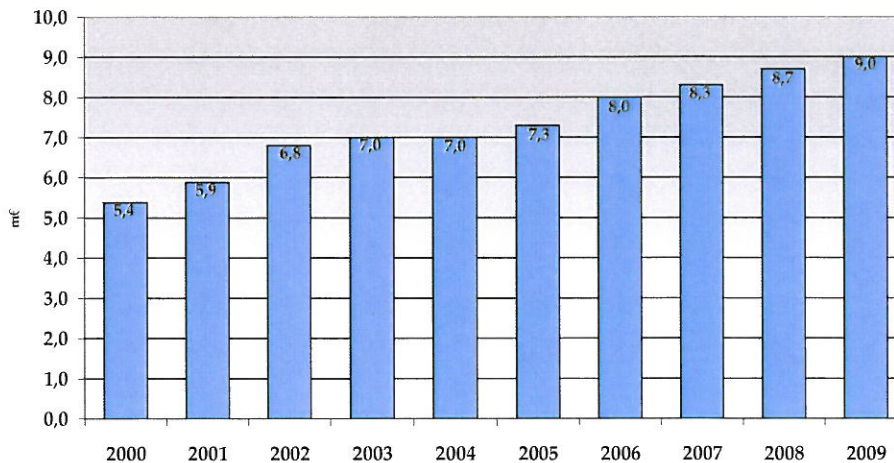
Taide
1 776 500
20 %

Yhteiskunnallinen toiminta
1 455 500
16 %

Apurahat ja palkinnot 2009

Apurahoja myönnettiin yhteensä 451 tieteen ja taiteen harjoittajalle sekä yhteiskunnallisen toiminnan eri kohteelle. Apurahan saajista 345 oli yksityishenkilöitä tai työryhmiä ja 106 yhteisöjä. Jako sisältää 117 kokovuotista, pääasiassa väitöskirjatyoapurahaa, joiden saajille varattiin mahdollisuus henkilövakuutuksen järjestämiseen lisäapurahalla.

Myönnettyt apurahat ja palkinnot 2000-2009

Apurahojen ja palkintojen jako tapahtui 9.10.2009 Wihurin Sibelius-palkinnon jaon yhteydessä Finlandia-talon suuressa konserttisalissa pidetyssä jakojuhlissa. Tilaisuudessa olivat läsnä Tasavallan presidentti Tarja Halonen ja presidentti Martti Ahtisaari puolisoineen, lukuisa joukko kulttuurin ja talouselämän edustajia sekä apurahansaajia, yhteensä noin 1.000 henkilöä. Juhlaesitelmän piti professori Eero Tarasti aiheesta Onko musiikilla kotimaata – Universaaliuden haaste Sibeliuksesta Saariahoon (Liitteet 2, 3 ja 4).

Kunniapalkinto Luonto-Liitto ry:lle

Hallituksen puheenjohtaja Aatto Prihti ja
Luonto-Liitto ry:n puheenjohtaja Mauno Särkkä

Luonto-Liitto ry:lle annettiin 9.10.2009 Finlandia-talossa pidetyssä jakotilaisuudessa Jenny ja Antti Wihurin rahaston kunniapalkinto, 100.000 euroa, tunnustuksena

*"Pitkäaikaisesta ja arvokkaasta työstä
lasten ja nuorten omaehtoisen
ympäristötoiminnan edistämiseksi."*

Suomen luonnonsuojeluliiton nuorisjärjestönä toimiva Luonto-Liitto aloitti toimintansa vuonna 1943. Järjestö puolustaa lasten ja

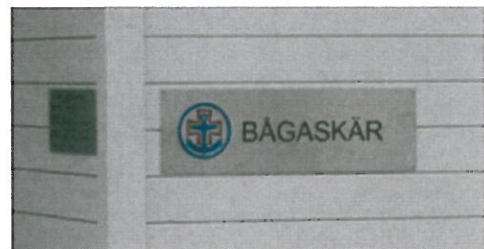
nuorten yhteiskunnallista asemaa sekä yhteiskunnalliseen osallistumiseen liittyviä perusvapauksia. Koko maan kattava ja nuorten omaehtoiseen ympäristötoimintaan

keskittyvä kansalaisjärjestö antaa toimintaansa osallistuville tuhansille nuorille myös valmiuksia muuhunkin yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. Se antaa nuorille vastuuta ja mahdollisuuden osallistua päätösten tekoon. Retkeily, leirit, kerhot, tiedottaminen ja julkaisut kannustavat nuoria ja lapsia myönteisen ja monipuolisen luontosuhteen muodostamiseen. Monet liiton tempaukset ovat tulleet jo valtakunnallisesti tunnetuiksi. Näistä voidaan mainita Autoton päivä, Älä osta mitään –päivä ja Nuukuusviikko.

Luonto-Liiton ympäristötoiminnalla edistetään luonnon monimuotoisuuden säilymistä ja ympäristön hyvää tilaa – ja samalla myös ihmiselle turvallisen ja terveellisen ympäristön olemassaoloa. Ympäristön vaalimisen kohteina ovat niin metsät, eläimet, Itämeri kuin ilmastokin. Lisäksi lapsia ja nuoria ohjataan arvostamaan kestävää kehitystä ja kehitysyhteistyötä. Luonnon ja ympäristön tilan säilymiseen vaikuttavat niin yhteiskunnan kuin yksilöidenkin asenteet ja arvot. Vastuu tulevaisuudesta on kaikkien yhteinen asia. Välitä, Vaikuta, Viihdy ja Voi hyvin ovat avainsanoja, joilla Luonto-Liitto rakentaa yhdessä Suomen lasten ja nuorten kanssa parempaa huomista.

Suomen Meripelastusseuran toimintakeskus valmistui Bågaskäriin

Bågaskäriin keväällä 2009 valmistunut ja 19.5. avattu toimintakeskus tulee toimimaan Meripelastusseuran operatiivisena toimintakeskuksena, meripelastuskoulutuskeskuksena, veneilijöiden turva- ja suojasatamana sekä partiotukikohtana alueen meripelastusyhdistyksille. Jenny ja Antti Wihurin rahasto myönsi hankkeeseen 135.000 euroa vuonna 2009 ja on kaiken kaikkiaan myöntänyt hankkeen rahoitukseen 605.000 euroa vuosien 2006–2009 aikana.

Vuosaaren kansainvälinen ja ekumeeninen merimieskirkko, Helsinki Seafarers' Centre valmistui

Vuosaaren suursatamaan valmistui alkuvuodesta 2009 kansainvälisesti ainutlaatuista yhteistyötä toteuttava toimipiste, jossa eri kristilliset tunnustuskunnat ja Merimiespalvelutoimisto yhteistyössä Suomen Merimieskirkon kanssa palvelevat merenkulkijoita ja raskaan ammattiliikenteen kuljettajia. Rakennuksen juhlallinen vihkiäistilaisuus pidettiin 27.1.2009. Jenny ja Antti Wihurin rahasto on myöntänyt Suomen Merimieskirkolle hankkeen rahoitukseen yhteensä 630.000 euroa vuosina 2006–2008. Vuonna 2009 Suomen Merimieskirkolle myönnettiin 120.000 euroa merenkulkijoiden parissa tehtävään työhön.

Vuosaaren kansainvälinen ja ekumeeninen merimieskirkko

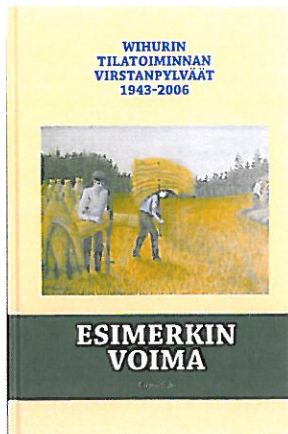
Säätiöiden post doc -pooliin varattiin 300.000 euroa vuodelle 2010

Säätiöiden post doc -poolin perustivat kolmen vuoden (2010–2012) pilottihankkeeksi Emil Aaltosen Säätiö, Helsingin Sanomain Säätiö, Koneen Säätiö, Alfred Kordelinin säätiö, Suomen Kulttuurirahasto, Svenska Kulturfonden, Tekniikan edistämissäätiö sekä Jenny ja Antti Wihurin rahasto.

Poolin perusajatuksena on osaltaan edistää Suomen tieteen kansainvälistymistä tarjoamalla nuorille tutkijoille vähintään lukuvuoden kestävän ulkomaisen tutkimusjakson joustava kokonaisrahoitus yhdestä lähteestä.

Perustajat sijoittavat pooliin vuosittain yhteensä 2.500.000 euroa. Jenny ja Antti Wihurin rahasto varasi poolin toimintaan 300.000 euroa vuodelle 2010.

Esimerkin voima - Wihurin tilatoiminnan virstanpylväät 1943–2006 -teos

valtiotieteen maisteri Tarmo Salo selvitti syksyllä 2009 julkaistussa ESIMERKIN VOIMA -teoksessa nykyrahassa noin 1,5 miljoonan apurahaeuron merkitystä suomalais-kansallisessa, pitkän aikajakson kehityksessä. Teos raportoi mitä, miten ja minkälaisin tuloksin toimintaa harjoitettiin vuosina 1943–2006.

Rajaseutuliitto ry:n toimesta valittiin jo sodan keskellä vuonna 1943 Suomen reuna-alueilla esimerkkimaatiloja. Näille Wihurin tiloiksi kutsutuille tiloille annettiin tehostettua elinkeinoneuvontaa. Sen mahdollisti Jenny ja Antti Wihurin rahaston tarkoitukseen pääsääntöisesti vuosittain myöntämä apuraha. Erityisneuvonta tähtäsi hyvien työkäytäntöjen ja innovaatioiden levittämiseen myös esimerkkitulojen ympäristöön.

Wihurin tilatoiminta palveli kansakunnan jälleenrakentamistyötä.

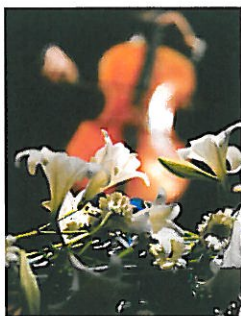
Rajaseutuliitto ry:n toiminnanjohtaja

TIEDETTÄ, TAIDETTA JA YHTEISKUNNALLISTA TOIMINTAA

Sydän- ja verisuonitautien perustutkimukseen keskittynyt Wihurin Tutkimuslaitos sai vuoden 2009 suurimman apurahan, 1.400.000 euroa. Turun yliopiston Wihurin fysiikantutkimuslaboratoriolle myönnettiin 160.000 euroa toiminnan tukemiseen ja laitehankintoihin.

Helsingin kauppakorkeakoulun HSE 100 vuotta -nimikkorahastoon myönnettiin 250.000 euroa opetuksen ja tutkimuksen sekä opiskelijaliikkuvuuden edistämiseen, Lapin yliopistosäätiölle 50.000 euroa Lapin yliopisto 30-vuotta -juhlakeräykseen ja Kuvataideakatemia 50.000 euroa Tulevaisuuden Kuvataideakatemia -rahastoon.

Lapin kamariorkesteri sai 50.000 euroa maakunnalliseen konserttitoimintaan, Radion kamarikuoron laulajat ry 25.000 euroa Helsingin kamarikuoron taiteelliseen toimintaan, Sibelius-Seura ry 15.000 euroa 10. kansainvälisen Jean Sibelius -viulukilpailun järjestämiseen ja Suomalaisen Kirjallisuuden Seura ry 12.000 euroa Elias Lönnrotin kirjeenvaihdon tieteellisen edition toimitustyön viimeistelyyn.

Maanpuolustuksen Tuki ry:lle myönnettiin 70.000 euroa vapaaehtoisen maanpuolustustyön tukemiseen ja Kadettikunta ry:lle 43.500 euroa Suomi muuttuvassa maailmassa -multimediaprojektin loppuun saattamiseen ja maanpuolustusaatteellisen tiedotus- ja koulutustoiminnan järjestämiseen ensisijaisesti koulunuorison, opettajien ja naisten keskuudessa.

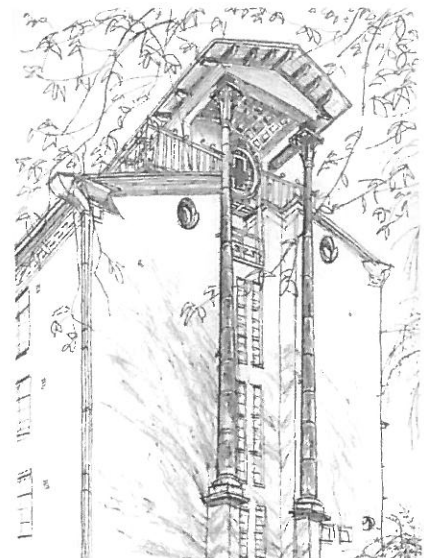
Tammenlehvän Perinneliitto ry sai 30.000 euroa Veteraanien tie politiikan puristuksessa 1940–2010 –projektin tutkimus- ja kirjoitustyöhön, Franck Media Oy 50.000 euroa Jörn Donnerin käsikirjoittaman ja ohjaaman 6-osaisen dokumenttisarjan ”Mannerheim Suomen kohtaloissa” toteuttamiseen ja Sotilaskotiliitto ry 8.000 euroa Varusmiesten painonhallinta ja terveyden edistäminen sotilaskodeissa -hankkeen toteuttamiseen.

Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry:lle myönnettiin 30.000 euroa ensiluokkalaisille ja heidän vanhemmilleen suunnatun Hyvä alkku koulutielle -kampanjan toteuttamiseen ja Suomen Partiolaiset ry:lle 60.000 euroa partiojohtajien koulutukseen ja Partio 100 vuotta Suomessa –juhlatapahtumien järjestämiseen. Pelastakaa Lapset ry sai 50.000 euroa hankkeeseen Ammattilaisten tietoisuuden edistäminen digitaaliseen mediaan liittyvästä lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja 4H-säätiö 35.000 euroa stipendeiksi 4H-nuorille sekä kansainvälisyyden ja lasten ja nuorten kerhotoiminnan edistämiseen.

Aseman Lapset ry sai 50.000 euroa nuorten päihteidenkäytön, rikollisuuden ja väkivallan ehkäisyyn ja hoitoon Walkers-toiminnan avulla sekä Elämä On Parasta Huumetta ry 56.000 euroa Päihdeilmiö-koulutukseen ammatillisissa oppilaitoksissa ja YK:n huumeiden vastaisen päivän, Value Life –tapahtuman, toteuttamiseen. Vihreä Keidas ry:lle myönnettiin 60.000 euroa Wihurin rahaston lahjoittaman huumenuorten vastaanottokodin toimintaan.

SYDÄNTUTKIMUS WIHURIN TUTKIMUSLAITOKSESSA

Jenny ja Antti Wihurin rahaston vuonna 1944 perustaman Wihurin Tutkimuslaitoksen sydän- ja verisuonitautien tutkimusohjelma on ollut vahvasti sidoksissa laitoksen aikaisempaan tutkimukselliseen menestykseen, joka on saavutettu keskittymällä tämän kansantaudin perussyiden selvittämiseen. Samalla tutkimusohjelmaa on edelleen profiloitu vastaamaan parhaalla mahdollisella tavalla laitoksen erityisosaamista. Fokusoitumisen avulla tutkimusryhmät voivat vastata kansainvälisiin haasteisiin entistä paremmin. Tutkimuslaitos kuuluukin nykyään kansainväliseen kärkeen sydän- ja verisuonitautien perustutkimuksen alalla.

kirjasta Helsinki – Modernismin etujoukko
Jonatan Moorhouse SKS 2010

Tutkimuksen painopistealueet

Tutkimuslaitoksen fokuksessa on sepelvaltimoiden ateroskleroosin syiden selvittämistyö. Ateroskleroosin alkuvaiheessa kolesterolia kertyy sepelvaltimoiden seinämien sisäkerrokseen. Seuraavaksi valtimoiden seinämät tulehtuvat kauttaaltaan. Kolesterolin kertymisestä johtuvan tulehduskomponentin olemuksen selvittelytyö on tämän taudin kiinnostavin ja haastavin tutkimusaihe. Wihurin Tutkimuslaitoksella onkin pitkä perinne juuri kolesteroli-tulehdus yhteyden selvitystyössä.

Wihurin Tutkimuslaitos, Kaivopuisto
Jonathan Moorhousen piirtämänä

Tutkimuslaitoksessa aloitettiin ensimmäisenä maailmassa tutkia valtimotautiin osallistuvan tulehdussolun, syöttösolun, merkitystä kolesterolin kertymisessä valtimon seinämään. Syöttösolututkimukseen keskittyvää tutkimuslinjaa jatkettiin intensiivisesti vuonna 2009 ja erityisesti syöttösolun osuus valtimon seinämän tulehduksessa on saamassa yhä vahvempaa jalansijaa Wihurin Tutkimuslaitoksen tutkimusohjelmassa.

Wihuri Research Institute

Vuosia kestäneen kolesterolin kertymisen ja tulehduksen seurauksena sepelvaltimon kolesteroliplakki voi lopulta revetä tai sen sisäpintaan voi tulla haavauma. Jos haavaa peittävä verihyytymä tukkii sepelvaltimon, syntyy sydäninfarkti. Samankaltainen tapahtumasarja kaula- ja aortta- valtimoiden seinämissä voi aiheuttaa aivohalvauksen. Laitoksen tutkimuksellisen painopistealueen valinnalla on siis lääketieteellisesti vahvat perusteet: sydäninfarkti ja aivohalvaus aiheuttavat maailmanlaajuisesti eniten invaliditeettia ja kuolemia. Viime vuosina käynnistynyt ylipaino- ja diabetes-epidemia kiihdyttävät ateroskleroosin kehittymistä ja ennusteiden mukaan valtimotaudit tulevatkin säilyttämään ykkössijansa sairautta ja kuolemaa aiheuttavina sairauksina pitkälle tulevaisuuteen. Valtimotaudin ja diabeteksen välisten yhteyksien selvitystyö otetaan laitoksen tutkimusohjelmaan.

Uutena aluevaltauksena 5 vuotta sitten aloitettua aorttaläpän ahtautuman eli aorttastenoosin tutkimusta jatketaan aktiivisesti. Tämä ikääntyvän väestön yleinen sairaus on krooninen tulehdustila kuten ateroskleroosi, mutta se on osoittautunut olemukseltaan erilaiseksi tulehdustilaksi kuin ateroskleroosi. Wihurin Tutkimuslaitoksen erityisosaamisesta kroonisten tulehdustilojen tutkimisessa onkin ollut hyötyä aorttastenoosin syntyvän selvitystyössä. Perustutkimuksen hedelmänä on aloitettu lääkehoitokokeilu aorttastenoosin pakenemisen estoon. Lääkekokeilun hoitoperiaatteena on angiotensiinin vaikutuksen esto ja se perustuu Wihurin Tutkimuslaitoksella tehtyyn alkuperäishavaintoon, jonka mukaan angiotensiiniä muodostuu aorttastenoosipotilaiden tulehtuneissa aorttaläpissä. Jos lääkehoidon avulla saadaan paksuntuminen hidastumaan, vähenee tämän taudin kirurgisen hoidon tarve.

Wihurin Tutkimuslaitoksen tieteellisen neuvottelukunnan puheenjohtaja professori Eero Saksela ja Tutkimuslaitoksen johtaja professori Petri Kovanen

Resurssit, tutkimusyhteistyö ja tulokset

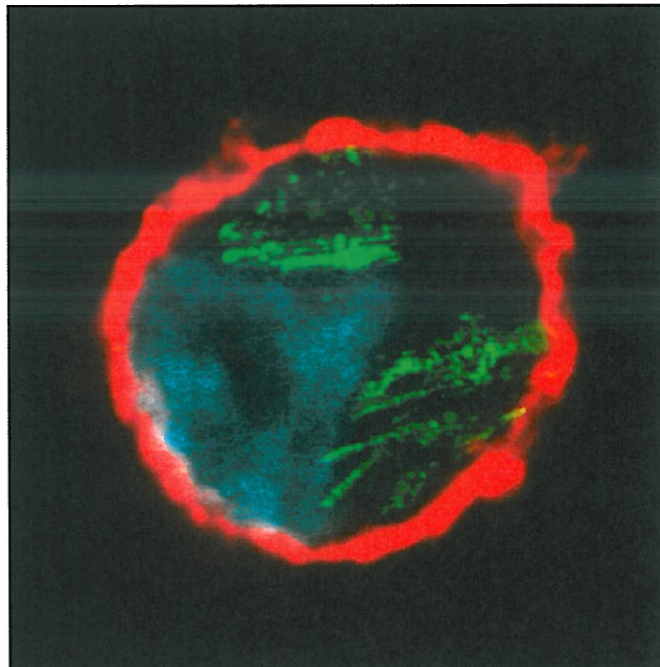
Wihurin Tutkimuslaitoksessa työskentelee nykyisin noin 15 tutkijaa; lääkäreitä ja biokemistejä, sekä bioanalytikoita heidän apunaan. Tutkimuslaitos on ollut monipuolisesti yhteistyössä useiden ulkomaisten tutkimusryhmien sekä Terveiden ja Hyvinvoinnin laitoksen ja Helsingin yliopiston eri laitosten kanssa.

Tutkimuslaitoksen ryhmät julkaisivat vuonna 2009 19 alkuperäis-tutkimukseen perustuvaa raporttia ja 4 katsausartikkelia, joiden yhteenlaskettu impaktikerroin on 96 (keskiarvo 4,78). Lisäksi laitoksen johtaja kirjoitti luvut suomalaisille lääkäreille tarkoitettuihin Endokrinologia ja Kardiologia oppikirjoihin.

Toimitilojen lisäksi Jenny ja Antti Wihurin rahasto myönsi 1.400.000 euroa Wihurin Tutkimuslaitoksen toimintaan vuodelle 2009.

Tieteellinen neuvottelukunta

Wihurin Tutkimuslaitoksen tieteellisen neuvottelukunnan puheenjohtajana on ollut professori Eero Saksela ja jäseninä professori Göran Hansson Tukholman Karoliinisesta Instituutista sekä professorit Sirpa Jalkanen, Tomi Mäkelä ja Seppo Ylä-Herttua.

Syöjäsolut (kuvassa tuma sininen, solukalvo punainen) kykenevät ottamaan sisäänsä kokoonsa nähden valtavia kolesterolikiteitä (kuvassa vihreitä), jotka aiheuttavat soluissa tulehdusta aiheuttavien molekyylien erityistä. Kolesterolin kiteytyminen on yleistä valtimon seinämän kolesterolin ja syöjäsolurikkaissa plakeissa, missä ne Wihurin Tutkimuslaitoksen tutkimustulosten mukaan voivat aiheuttaa tulehdusta ja näin edesauttaa ateroskleroottisten plakkien muodostumista.

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON TAIDEKOKOELMA

Jenny ja Antti Wihurin rahasto on jo yli 50 vuoden ajan tehnyt kuvataiteen apurahojen myöntämisen sijasta taideostoja. Näin on vuosien kuluessa muodostunut laaja kokoelma suomalaista nykytaidetta. Rahasto lahjoitti vuonna 1983 lähes 500 taideteosta sisältävän Jenny ja Antti Wihurin rahaston taidekokoelman Rovaniemen kaupungille. Kaupunki sitoutui rakentamaan tarvittavat taidemuseotilat sekä vastaamaan museon toiminnasta. Rovaniemen taidemuseo vihittiin käyttöön vuonna 1986 arkkitehti-professori Juhani Pallasmaan suunnitelmien mukaan nykyaikaiseksi taidemuseoksi muutetussa vanhassa postiautovarikossa.

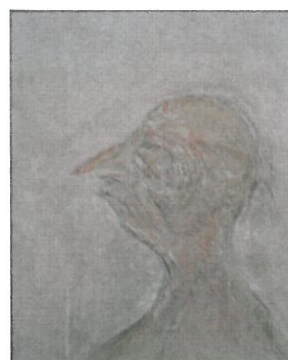
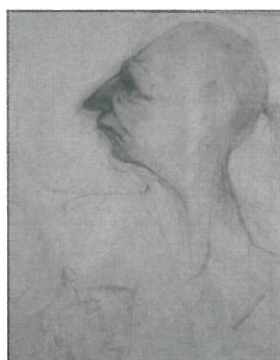
Pirkko Lepistön öljyväriyö vuodelta 1975
"Ohjelma jälkeen tunti tanssia"

Kim Simonssonin SOTILAS
III vuodelta 2009

Kokoelma käsittää nykyään yli 2.500 taideteosta; maalauksia, veistoksia, grafiikkaa, valokuvia, installaatioita ja videoita. Kokoelma kattaa aikajänteen 1940-luvulta nykypäivään ja rahasto kartuttaa kokoelmaa edelleen taideasiantuntijoidensa avulla vuosittain. Rahaston hallitus varasi taideostoihin ja kuvataiteen erityiskohteisiin 300.000 euroa. Lisätoimintoina rahasto ylläpitää taidevarastoa ja taiteilija-ateljeeta Helsingissä.

Rahaston taideostolautakuntaan ovat toimintavuonna kuuluneet ekonomi Jorma Lakkonen puheenjohtajana, professori Päikki Priha, asiantuntijoina filosofian tohtori Liisa Lindgren ja taidemaalari Jukka Mäkelä sekä rahaston asiamiehenä kauppatieteiden maisteri Arto Mäenmaa.

Vuoden 2009 hankintoja: Pekka Pitkäsén piirustuksia Kain Tapperista

Taiteiden talo -hankeesta valmistuu kulttuuritalo Korundi

Rovaniemen taidemuseon pitkään odotettu laajennus toteutuu Rovaniemen kaupungin vuosiksi 2008–2010 päättämän Taiteiden Talo -hankkeen puitteissa. Taidemuseon laajennuksen lisäksi hankkeessa valmistuu konserttisali ja harjoitustilat Lapin kamariorkesterille. Valmistuvan rakennuksen nimeksi tuli nimikilpailun kautta kulttuuritalo Korundi. Rahasto myönsi Rovaniemen taidemuseolle 25.000 euroa nykyisin taidemuseona toimivan Korundin historian tutkimiseen ja kirjan toteuttamiseen.

Tarkastelussa tulevan lattian värimalli taidemuseon johtajan Hilikka Liikkasen johdolla

Lattianvalantaa 12.11.2009

Taivas vain kattona

Rovaniemen taidemuseo

Vierailevat taiteilijat Rovaniemellä

Jenny ja Antti Wihurin rahasto, Rovaniemen kaupunki ja Lapin yliopisto jatkoivat toimintavuonna Wihurin rahaston kokoelman pohjalle rakentuvaa pitkäaikaista ja monipuolista yhteistyötä. Sen eräänä toimintamuotona on Rovaniemellä vierailevien taiteilijoiden stipendiohjelma, joka aloitettiin vuonna 1995. Rahaston stipendiaattina kolmen kuukauden ajan Rovaniemellä yhteistyössä Lapin yliopiston kanssa oli keväällä 2009 taidemaalari Antti Ojala ja syksyllä taidemaalari Anu Tuominen (Liite 5).

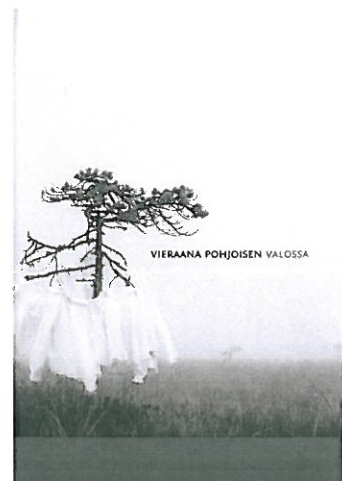

Taidemaalari
Antti Ojala

Taidemaalari
Anu Tuominen

Lapin yliopiston 30-vuotisjuhlavuoden kunniaksi julkaisi Lapin yliopisto yhteistyössä rahaston kanssa tähän mennessä toteutuneista 28 taiteilijavierailuista vuosilta 1995–2009 kootun teoksen "Vieraana pohjoisen valossa".

Tempelikadun taiteilija-ateljee

Jenny ja Antti Wihurin rahaston omistuksessa on Helsingin Etu-Töölössä sijaitseva 76 m² taiteilija-ateljee osoitteessa Tempelikaatu 1 A. Ateljee sijaitsee Vuonna 1913 valmistuneen, Einar Sjöströmin ja W.G. Palmqvistin suunnitteleman talon ylimmässä, 6. kerroksessa. Jalo Sihtolan aloitteesta A-rapun ullakkokerrokseen rakennettiin taloyhtiön omistukseen vuokra-ateljee, jossa ovat työskennelleet Mikko Oinonen (1915–1920), Verner

Thomé (1920–1953), Aimo Kanerva (1953–1991), Carolus Enckell (1991–2002) ja Matti Kujasalo (2003–2005).

Rahaston työmuotona ateljeeta voivat hakea erillisen hakuilmoituksen perusteella suomalaiset kuvataiteilijat 6-24 kuukauden työskentelyjaksoihin. Taiteilija-ateljeen ensimmäiset käyttäjät olivat vuonna 2008 oululaiset taidemaalarit Sinikka Tuominen ja Reijo Hukkanen. Seuraavat käyttäjät olivat alkuvuodesta 2009 kuvanveistäjä Kari Cavén ja loppuvuodesta 2009 ateljeessa työskenteli taidemaalari Anne Tompuri.

TALOUS JA SIOITUKSET

Maailmantalouden kasvun edellisvuonna alkanut voimakas hidastuminen jatkui alkuvuodesta 2009. Valtioiden elvytystoimet olivat massiivisia. Keskuspankit laskivat ohjauskorkoja ja lisäsivät likviditeettiä markkinoilla. Finanssikriisin helpotuttua asteittain alkoi myös kansantalouksien kehityksessä näkyä lievästi parempia merkkejä.

Lyhyiden korkojen lasku jatkui vuonna 2009 ja ne päättyivät historiallisen alhaisille tasolle. Euro vahvistui vuoden aikana noin 5% Yhdysvaltain dollaria vastaan. Öljyn hinta nousi alkuvuoden 40 dollarin tasolta vuoden lopun lähes 80 dollariin.

Osakemarkkinoiden syöky päättyi maaliskuiseen kriisihinnoittelutasoon, jonka jälkeen kurssit nousivat voimakkaasti. Kurssikehitys oli vuonna 2009 euromääräisillä tuottoindekseillä tarkasteltuna kaikkialla voimakkaasti positiivinen. MSCI Maailman muutos oli +23,0%, MSCI Kehittyvien markkinoiden +73,9%, MSCI Pohjois-Amerikan +26,0%, MSCI Euroopan +32,6% ja OMXH Cap -indeksin +44,5%.

Sioitusten tuotto

Rahaston jaettavan tuen pohjana oleva sioitusomaisuuden vuotuinen nettotuotto muodostuu säännöllisistä osinko-, voitto-osuus-, korko- ja vuokratuotoista sekä niitä vähentävistä kuluista. Sioitusten nettotuotto vuonna 2009 oli 13.592.967,97 euroa (15.486.409 euroa). Osingot ja osakerahastojen voitto-osuudet laskivat edellisvuodesta 37% globaalin taantuman seurauksena. Korkotuottojen määrä nousi yli kaksinkertaiseksi. Nettovuokratuotot lisääntyivät 30% edellisvuotta selvästi vähäisempien tilamuutostyörasitteiden seurauksena. Rahaston vuokrattavissa olevien toimitilojen vuokrausaste oli toimintavuoden lopussa 98,5%.

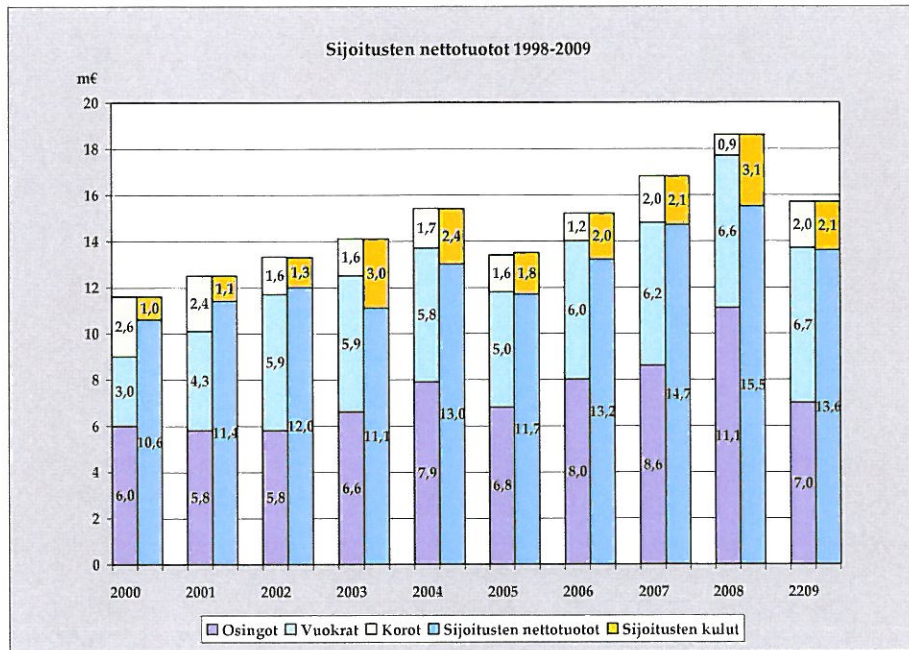
Sioitusten muut tuotot sisältävät 998.730 euroa arvopaperien myyntivoittoja, jotka on siirretty peruspääomaan uudelleen sioitettaviksi. Sioitusten muut kulut sisältävät arvopaperien arvonalennuksia 1.200.849 euroa, jotka on katettu aiempina vuosina peruspääomaan siirretyistä myyntivoitoista.

Kiinteistöosakeyhtiöomistusten lisäksi rahaston omistuksessa on kiinteistöt Kalliolinnantie 4 ja Arkadiankatu 21. Kalliolinnantie 4 on pääasiassa Wihurin Tutkimuslaitoksen käytössä. Osa tiloista on vuokrattu Suomen Meripelastusseuralle. Kiinteistö Arkadiankatu 21 on asuinvuokratalo, jossa on myös muutamia toimisto- ja liikehuoneistoja sekä rahaston toimisto.

Omaisuuslajijakauma

Kaikkeen sioitustoimintaan liittyvän riskin hallitsemiseksi on sioitukset hajautettu eri omaisuuslajeihin rahaston hallituksen vahvistaman sioituspolitiikan puitteissa. Tavoitteena on varallisuuden pitkän aikavälin kasvun myötä varmistaa tasaisesti kehittyvä apurahojen ja muun tuen jakokyky. Vuoden 2009 lopussa rahaston sioitukset muodostuivat pääosin pörssissä noteeratuista osakkeista ja osakerahasto-osuuksista (57 %), kiinteistöistä ja kiinteistöosakkeista (21 %), korkoinstrumenteista

(19 %) sekä muista sijoituksista (3 %). Rahaston omistamien pörssiosakkeiden ja osakerahasto-osuuksien, joista noin 79% on kotimaisia ja 21% ulkomaisia, tuotto oli 46,1 % vuonna 2009. Toimintavuoden päättyessä rahaston sijoitusomaisuuden käypä arvo oli noin 300 miljoonaa euroa ja kirjanpitoarvo 191 miljoonaa euroa.

Tilikauden ylijäämä

Apurahat ja palkinnot, 9.000.000 euroa (8.700.000 euroa), myönnettiin käyttörahastosta. Toimintakulut olivat 710.229 euroa (629.994 euroa).

Tilikauden ylijäämä oli 12.880.881,66 euroa (14.152.344,65 euroa), josta siirretään käyttörahastoon 9.380.881,66 euroa (9.952.344,65 euroa) ja peruspääomaan 3.500.000,00 euroa (4.200.000,00 euroa).

Näkymät vuodelle 2010

Kansantalouksien kasvun odotetaan ainakin alkuvuodesta voimistuvan vuoden 2009 tasoilta. Lyhyellä aikavälillä riskinä positiivisen kehityksen jatkumiselle voidaan nähdä mahdolliset keskuspankkien liian nopeat toimet ylimääräisen likviditeetin poistamiseksi rahoitusmarkkinoilta.

Rahaston talouden näkymät vuodelle 2010 ovat vakaat. Maailmantalouden ja sitä kautta yritysten tulevaisuuden näkymien vaikeasta ennakoitavuudesta huolimatta osinkojen oletetaan säilyvän edellisvuotisella jo voimakkaasti huippuvuodesta 2008 pudonneella tasolla. Toimitilojen vuokrausasteen odotetaan säilyvän tyydyttävänä. Rahaston toteutuneet sijoitustuotot mahdollistavat jaettavien apurahojen ja muun tuen määrän tasaisen kehityksen myös vuonna 2010.

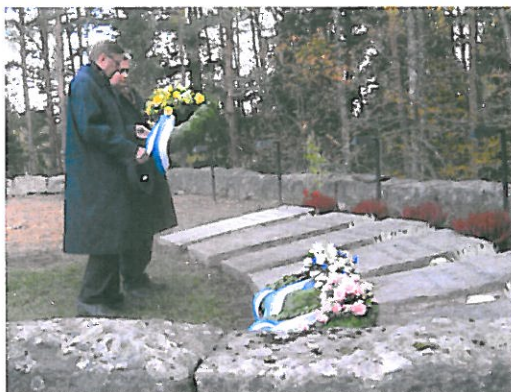
HALLINTO

Rahaston hallitukseen ovat vuonna 2010 kuuluneet puheenjohtajana kansleri Aatto Prihti, varapuheenjohtajana vuorineuvos Simo Palokangas sekä muina jäseninä kauppatieteiden maisteri Vesa Kauppinen, pääjohtaja Erkki KM Leppävuori, professori Päikki Priha, ekonomi Harri Tilli, kotitalousopettaja Marja Viita ja johtaja Pentti Wihuri.

Vasemmalta hallituksen jäsenet Erkki KM Leppävuori, Simo Palokangas, Marja Viita, Aatto Prihti, Päikki Priha, Vesa Kauppinen, Pentti Wihuri ja Harri Tilli sekä Wihurin Tutkimuslaitoksen johtaja Petri Kovanen ja rahaston asiamies Arto Mäenmaa

Rahaston hallitus kokoontui viisi kertaa, vuosikokoukseen 25.3., syyskokoukseen 9.10. sekä muihin kokouksiin 25.5., 26.8., 15.9.

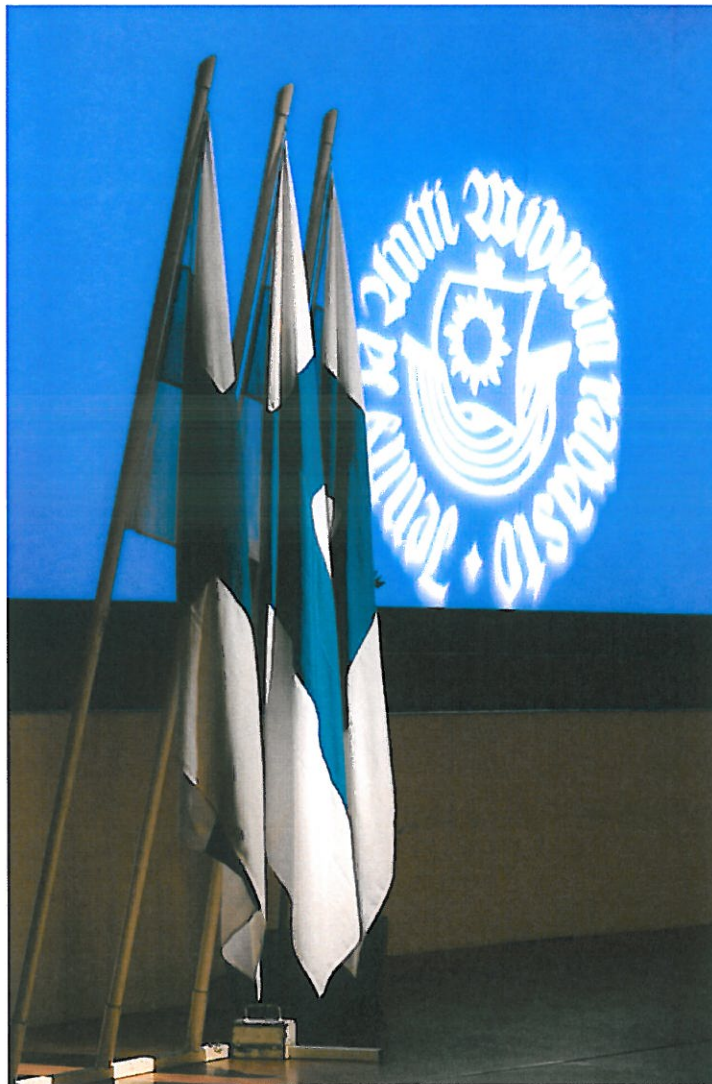
Rahaston hallitus laski perinteisesti seppeleet merenkulkuneuvos Antti Wihurin, rouva Jenny Wihurin ja kauppaneuvos Rakel Wihurin haudoille Jullaksessa 9.10.2009

Rahaston varainhoitotoimikuntaan ovat kertomusvuonna kuuluneet puheenjohtajana kansleri Aatto Prihti ja jäseninä vuorineuvos Simo Palokangas, ekonomi Harri Tilli ja rahaston asiamies, kauppatieteiden maisteri Arto Mäenmaa. Varainhoitotoimikunta kokoontui kertomusvuonna seitsemän kertaa. Rahaston kiinteistöpäällikkönä on toiminut varatuomari Jukka Lehmusvirta.

TILINTARKASTAJAT

Tilikauden tilintarkastajina toimivat professori Markku Koskela, KHT ja kauppatieteiden maisteri Tauno Haataja.

Rahaston tilintarkastajiksi valittiin hallituksen syyskokouksessa 9.10.2009 edelleen professori Markku Koskela, KHT ja kauppatieteiden maisteri Tauno Haataja. Valvontatilintarkastajana jatkaa KHT-yhteisö PricewaterhouseCoopers Oy päävastuullisena tarkastajana KHT Matti Ojala.

	1.1.2009 31.12.2009	1.1.2008 31.12.2008
VARSINAINEN TOIMINTA		
Jaetut apurahat	-9 000 000,00	-8 700 000,00
Katetaan käyttörahastosta	9 000 000,00	8 700 000,00
Kulut		
Henkilöstökulut	-444 470,93	-417 635,89
Poistot	-30 607,05	-37 268,65
Muut kulut	-235 150,52	-175 089,12
Kulut yhteensä	-710 228,50	-629 993,66
VARSINAINEN TOIMINTA	-710 228,50	-629 993,66
KULUJÄÄMÄ	-710 228,50	-629 993,66
SIJOITUSTOIMINTA		
Korkotuotot	1 994 233,40	903 295,45
Sijoitusrahastojen voitto-osuudet	544 054,68	1 259 480,39
Osingot	6 432 253,73	9 839 815,65
Kiinteistöjen tuotto		
Vuokratuotot	331 016,54	319 564,50
Hoitokulut	-346 399,93	-502 276,49
Kiinteistöjen tuotto	-15 383,39	-182 711,99
Kiinteistöosakkeiden tuotto		
Vuokratuotot	6 270 723,45	6 202 577,77
Muut tuotot	105 168,10	103 416,12
Hoitokulut	-1 673 195,80	-2 516 608,57
Kiinteistöosakkeiden tuotto	4 702 695,75	3 789 385,32
Tuotot yhteensä	13 657 854,17	15 609 264,82
Poistot	-90 260,49	-92 656,68
Muut tuotot	1 105 129,90	816 250,24
Siirto peruspääomaan	-998 730,97	-816 250,24
Muut kulut	-1 281 874,05	-18 197 721,03
Katetaan peruspääomasta	1 200 849,41	18 167 521,50
SIJOITUSTOIMINTA YHTEENSÄ	13 592 967,97	15 486 408,61
TUOTTOJÄÄMÄ	12 882 739,47	14 856 414,95
LAHJOITUKSET		
Annetut lahjoitukset	0,00	-700 000,00
VÄLITTÖMÄT VEROT		
Tilikaudelta	-5 435,76	-4 070,30
Edellisiltä tilikausilta	3 577,95	0,00
Välittömät verot yhteensä	-1 857,81	-4 070,30
TILIKAUDEN YLIJÄÄMÄ	12 880 881,66	14 152 344,65

	31.12.2009	31.12.2008
V A S T A A V A A		
PYSYVÄT VASTAAVAT		
Aineettomat hyödykkeet		
Muut pitkävaikutteiset menot	1 958,04	5 141,28
Aineettomat hyödykkeet yhteensä	1 958,04	5 141,28
Aineelliset hyödykkeet		
Koneet ja kalusto	132 234,17	146 469,18
Aineelliset hyödykkeet yhteensä	132 234,17	146 469,18
Muut pitkäaikaiset sijoitukset		
Maa-alueet		
Arkadiankatu 21	162 301,35	162 301,35
Kalliolinnantie 4	79 721,08	79 721,08
Maa-alueet yhteensä	242 022,43	242 022,43
Rakennukset		
Arkadiankatu 21	968 303,90	1 008 824,74
Kalliolinnantie 4	785 734,65	818 820,05
Rakennukset yhteensä	1 754 038,55	1 827 644,79
Osakkeet ja osuudet		
Noteeratut osakkeet	38 146 506,31	31 042 182,10
Muut osakkeet	1 661 201,30	1 661 201,30
Osakerahastot	21 302 133,00	19 962 717,93
Yhdistelmärahastot	2 637 531,16	2 482 629,90
Pääomasijoitusrahastot	5 040 952,91	3 981 952,13
Muut rahastot	3 013 743,38	3 967 493,53
Yrityslainarahastot	5 692 408,38	4 428 537,09
Lyhyenkoronrahastot	0,00	2 900 071,06
Kiinteistöosakkeet	57 485 416,69	57 129 816,69
Osakkeet ja osuudet yhteensä	134 979 893,13	127 556 601,73
Joukkolainat	24 731 365,17	9 368 266,00
Pääomalainasaamiset	5 823 737,44	5 823 737,44
Muut pitkäaikaiset sijoitukset	167 531 056,72	144 818 272,39
PYSYVÄT VASTAAVAT YHTEENSÄ	167 665 248,93	144 969 882,85
VAIHTUVAT VASTAAVAT		
Saamiset		
Siirtosaamiset		
Vuokrasaamiset	90 879,79	74 118,39
Korkosaamiset	984 115,15	461 045,76
Muut siirtosaamiset	91 997,22	284 254,09
Siirtosaamiset yhteensä	1 166 992,16	819 418,24
Saamiset yhteensä	1 166 992,16	819 418,24
Rahoitusarvopaperit	23 476 466,77	42 259 452,58
Rahat ja pankkisamiset	303 092,03	368 845,41
VAIHTUVAT VASTAAVAT	24 946 550,96	43 447 716,23
V A S T A A V A A Y H T E E N S Ä	192 611 799,89	188 417 599,08

	31.12.2009	31.12.2008
VASTATTAVAA		
OMA PÄÄOMA		
Lahjoitusrahastot		
FT Hanna Lappalaisen rahasto	1 009 127,56	1 009 127,56
Ida ja Maria Rytkösen rahasto	1 261 409,45	1 261 409,45
VT Oskari Kaupin rahasto	168 187,93	168 187,93
Kauppaneuvos Rakel Wihurin rahasto	1 681 879,26	1 681 879,26
Lahjoitusrahastot yhteensä	4 120 604,20	4 120 604,20
Peruspääoma		
Peruspääoma 1.1.2009	153 075 327,22	166 226 598,48
Siirto edellisen vuoden ylijäämästä	4 200 000,00	4 200 000,00
Arvopapereiden myynti	998 730,97	816 250,24
Arvopapereiden arvonalennukset	-1 200 849,41	-18 167 521,50
Peruspääoma yhteensä	157 073 208,78	153 075 327,22
Käyttörahaso		
Käyttörahaso 1.1.2009	8 849 221,69	7 635 575,09
Siirto edellisen vuoden ylijäämästä	9 952 344,65	9 913 646,60
Myönnettyt apurahat	-9 000 000,00	-8 700 000,00
Käyttörahaso yhteensä	9 801 566,34	8 849 221,69
Ylijäämä tilikaudelta	12 880 881,66	14 152 344,65
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	183 876 260,98	180 197 497,76
VIERAS PÄÄOMA		
Lyhytaikainen		
Nostamattomat apurahat	8 298 505,53	7 715 534,42
Ostovelat	71 252,87	167 478,54
Siirtovelat	179 390,17	126 778,85
Muut lyhytaikaiset velat	186 390,34	210 309,51
Lyhytaikaiset velat yhteensä	8 735 538,91	8 220 101,32
VIERAS PÄÄOMA	8 735 538,91	8 220 101,32
VASTATTAVAA YHTEENSÄ	192 611 799,89	188 417 599,08

TILINTARKASTUSKERTOMUS

Jenny ja Antti Wihurin rahaston hallitukselle

Olemme tarkastaneet Jenny ja Antti Wihurin rahaston kirjanpidon, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja hallinnon tilikaudelta 1.1.–31.12.2009. Tilinpäätös sisältää taseen, tuloslaskelman ja liitetiedot.

Varainhoitotoimikunnan vastuu

Varainhoitotoimikunta vastaa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta ja siitä, että ne antavat oikeat ja riittävät tiedot Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti. Varainhoitotoimikunta vastaa kirjanpidon ja varainhoidon valvonnan asianmukaisesta järjestämisestä.

Tilintarkastajan velvollisuudet

Tilintarkastajan tulee suorittaa tilintarkastus Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti ja sen perusteella antaa lausunto tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta. Hyvä tilintarkastustapa edellyttää ammattieettisten periaatteiden noudattamista ja tilintarkastuksen suunnittelua ja suorittamista siten, että saadaan kohtuullinen varmuus siitä, että tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa ei ole olennaisia virheellisyyksiä ja että varainhoitotoimikunnan jäsenet ja asiamies ovat toimineet säätiölain mukaisesti.

Tilintarkastustoimenpiteillä tulisi varmistua tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen lukujen ja muiden tietojen oikeellisuudesta. Toimenpiteiden valinta perustuu tilintarkastajan harkintaan ja arvioihin riskeistä, että tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa on väärinkäytöksestä tai virheestä johtuva olennainen virheellisyys. Tarvittavia tarkastustoimenpiteitä suunniteltaessa arvioidaan myös tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laadintaan ja esittämiseen liittyvää sisäistä valvontaa. Lisäksi arvioidaan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen yleistä esittämistapaa, tilinpäätöksen laatimisperiaatteita sekä johdon tilinpäätöksen laadinnassa soveltamia arvioita.

Tilintarkastus on toteutettu Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti. Käsityksemme mukaan olemme suorittaneet tarpeellisen määrän tarkoitukseen soveltuvia tarkastustoimenpiteitä lausuntoamme varten.

Lausunto tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta

Lausuntonamme esitämme, että tilinpäätös ja toimintakertomus antavat Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti oikeat ja riittävät tiedot säätiön toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta. Toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tiedot ovat ristiriidattomia.

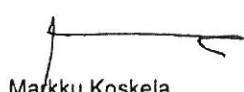
Muut lakiin perustuvat lausunnot

Rahaston varat on asianmukaisesti sijoitettu ja rahaston toimielimien jäsenille maksettua palkkioita on pidettävä kohtuullisina. Säätiön tilinpäätös ja toimintakertomus antavat oikeat ja riittävät tiedot säätiön toiminnasta.

Muut lausunnot

Puollamme tilinpäätöksen vahvistamista ja vastuuvapauden myöntämistä varainhoitotoimikunnan jäsenille ja asiamiehelle tarkastamallamme tilikaudella.

Helsingissä 16. päivänä maaliskuuta 2010

Markku Koskela
KHT
Liinasaarentie 15, 02160 Espoo

Tauno Haataja
Seljamäki 8
02770 Espoo

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON KUNNIAPALKINNOT

		€
1952	Laurila Erkki, professori	1.682
1953	Heiskanen V A, professori	1.682
	Kallas Aino, kirjailija	1.682
1954	Ylinen Arvo, professori	1.682
1955	Kallio Kalervo, kuvanveistäjä	1.682
1961	Hannikainen Tauno, kapellimestari	841
	Kojo Viljo, kirjailija	841
1963	Suviranta Bruno, kansleri	1.682
	Wegelius Edvard A, professori	1.682
1964	Kivimaa Arvi, professori	1.682
1966	Kuusisto Taneli, professori	1.682
	Pihkala Lauri, professori	1.682
1969	Haavio Martti, akateemikko	1.682
1970	Koskimies Rafael, professori	1.682
1972	Eronen Ella, taiteilija	2.523
1974	Jutikkala Eino, professori	3.364
	Waris Klaus, kansleri	3.364
1977	Tawaststjerna Erik, professori	3.364
1978	Puntila Lauri A, professori	3.364
1981	Lindström Aune, professori	5.046
1982	Mikkilä Timo, professori	5.046
1984	Äikää Tauno, professori	5.046
1989	Sinisalo Veikko, professori	10.091
1990	Välkki Anita, laulajatar	10.091
1992	Kansanaho Erkki, piispa	11.773
	Peltola Leena, professori	11.773
1993	Raittila Tapani, taidemaalari	11.773
1995	Jávorszky Béla, kirjailija	11.773
	Kaplinski Jaan, kirjailija	11.773
1996	Berglund Paavo, kapellimestari	11.773
	Meri Veijo, kirjailija	11.773
1998	Pohjola Erkki, professori	16.819
2001	Kimanen Seppo, professori	16.819
2002	Frösén Jaakko, professori	20.000
2004	Louhos Meri, pianotaiteilija	20.000
	Siikala Anna-Leena, professori	20.000
2005	Huovinen Eero, piispa	20.000
	Laine-Almi Doris, professori	20.000
2007	Nikula Riitta, professori	20.000
	Tamminen Tuula, professori	20.000
2008	Raivio Kari, kansleri	30.000

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON TUNNUSTUSPALKINNOT

		€
1951	Väisälä Yrjö, professori	1.261
1952	Pekkanen Toivo, kirjailija	505
1956	Somersalmi Aili ja Urho	841
1958	Viljanen Lauri, kirjailija	841
1959	Kalima Eino, professori	841
	Kivimies Yrjö, kirjailija	841
1960	Suomen Meripelastusseura	168
1962	Pälsi Sakari, kirjailija	841
1964	Huttunen Jorma, oopperalaulaja	841
	Lyy Toivo, kirjailija	841
1965	Rautawaara Aulikki, laulajatar	841
	Salmelainen Eino, professori	841
	Tuulio Tyyni, fil. toht., h.c.	841
1966	Bergroth Kersti, kirjailija	841
	Merenmaa Martti, kirjailija	841
1967	Jurkka Emmi, teatterinjohtaja	841
	Kari Kaarina, professori	841
1968	Niini Aarno, professori	841
	Vuorela Einari, kirjailija	841
1971	Kitunen Ella, maat. ja metsät. tohtori	1.261
	Suhonen Onni, viulutaiteilija	1.261
	Tanttu Erkki, taiteilija	1.261
1972	Koponen Erkki, professori	1.261
	Suomi Vilho, apulaisprofessori	1.261
1973	Erämetsä Olavi, professori	1.682
	Karilas Yrjö, kouluneuvos	1.682
1977	Wendelin Martta, taidemaalari	1.682
	Turja Ilmari, professori	1.682
1978	Sadeniemi Matti, professori	1.682
1982	Eklund Holger, merileksikografi	2.523
	Paavonen Eemeli, pianonvrittäjä	2.523
1986	Silvennoinen Martti, ohjelmapäällikkö	3.364
1989	Hynninen Jorma, oopperalaulaja	6.728
1990	Nieminen Pertti, kirjailija	6.728
	Rinne Reino, kirjailija	6.728
1992	Rauman merenkulkuoppilaitos	8.409
	Tuulentuvan säätiö	8.409
1993	Saarenheimo Eero, professori	6.728
1996	Petäistö Helena, toimittaja	6.728
1999	Laaksonen Aune, museonjohtaja	10.091
2001	Kunnas Mauri, kirjailija	10.091
	Ojala Riitta, taideompelija	6.728
2002	Kontek Anna, lavastaja ja pukusuunnittelija	7.000
	Storgårds John, kapellimestari	10.000
2004	Tyrvään Pyhän Olavin kirkon talkooväki	20.000
2005	Huovila Erja, taidegrafiikan vedostaja	10.000
2006	Vastuunkantajat ry	10.000
2007	Liikanen Jaakko, lasinpuhaltajamestari	10.000
2008	Kassandra ry	50.000
	Hoikkala Tuomas, toiminnanjohtaja	15.000
	Anttila Upi, seppä	10.000

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON
SUURET KUNNIAPALKINNOT JA LAHJOITUKSET 1975–2009

		€
1975	Sotainvalidien veljesliitto ry ▪ lahjoitus keräykseen "Sairaala Sotavammaisille"	168.188
1985	Suomen Sotaveteraanit ry ▪ sotaveteraanien hoito- ja asumisolojen kehittämiseen Kuusikodissa	168.188
1987	Suomen Väestönsuojelujärjestö ry ▪ kansalaisten tiedon ja taidon lisäämiseksi suurtuhoilta suojautumisessa	336.376
1992	Maanpuolustuksen Tuki ry ▪ vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen	336.376
1996	Kerhokeskus - koulutyön tuki ry ▪ koulunuorison tapakulttuurin edistämistä varten teetettävien videon ja CD-ROMin rahoittamiseen	50.456
1997	Suomen Meripelastusseura ry ▪ uuden pelastusristeilijän rakentamiseen (PR Jenny Wihuri)	840.940
1998	Suomen Partiolaiset ry ▪ nuorison itsenäiseen vastuun kantamiseen tähtäävään kasvatustyöhön	50.456
1999	Suomen Pelastusarmeija ▪ pitkäaikaisesta ja merkittävästä työstä suomalaisen yhteiskunnan hyväksi	336.376
2000	Kadettikunta ry ▪ sotaveteraanien perinnön siirtämisestä Suomen nuorisolle	168.188
2002	Helsingin seurakuntayhtymä ry ▪ huoneistolahjoitus käytettäväksi Kannelmäen seurakunnan diakoniapainotteiseen toimintaan, ensisijaisesti lapsiperhe-, lapsi- ja nuorisotyöhön	
2003	Lapin yliopisto ▪ lahjoitusprofessuuriin, jonka opetuslana on pohjoinen taide sekä nykytaide Wihurin rahaston kokoelman pohjalta	300.000

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON
SUURET KUNNIAPALKINNOT JA LAHJOITUKSET 1975–2009

		€
2002-2004	Suomen Merimieskirkko ry ▪ Lontoon merimieskirkon peruskorjaukseen	700.000
2006	Crisis Management Initiative ry (CMI) ▪ arvokkaasta työstä käytännöllisten ja toteuttamiskelpoisten ratkaisujen etsimisessä ja löytämisessä inhimillisen turvallisuuden vahvistamiseksi ihmiskunnassa	200.000
2006-2008	Suomen Merimieskirkko ry ▪ Vuosaaren kansainvälisen ja ekumeenisen merimieskirkon perustamiseen	630.000
2006-2008	Suomen Meripelastusseura ry ▪ toimintakeskuksen perustamiseen Bågaskärin entiselle merivartioasemalle	470.000
2009	Luonto-Liitto ry ▪ pitkäaikaisesta ja arvokkaasta työstä lasten ja nuorten omaehtoisen ympäristötoiminnan edistämiseksi	100.000

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTON VIERAILEVAT TAITEILIJAT
ROVANIEMELLÄ KOLMEN KUUKAUDEN AJAN YHTEISTYÖSSÄ
LAPIN YLIOPISTON KANSSA

1	1995	Heikkilä Jussi	kuvanveistäjä
2	1996	Keränen Markku	taidemaalari
3	1996	Niemelä Jaakko	taidegraafikko
4	1997	Hakuri Markku	kuvanveistäjä
5	1998	Laitinen Kari	taidegraafikko
6	1998	Karjalainen Juho	taidegraafikko
7	1999	Karjula Pasi	kuvataiteilija
8	1999	Hiltunen Heli	kuvataiteilija
9	2000	Niva Jussi	kuvataiteilija
10	2000	Heikinaho Minna	kuvataiteilija
11	2001	Lehtinen Jukka	kuvanveistäjä
12	2001	Rankka Lauri	taidegraafikko
13	2002	Siukonen Jyrki	kuvataiteilija
14	2002	Vesterinen Pekka	taidemaalari
15	2003	Hulkko Irmeli	kuvataiteilija
16	2003	Päiväläinen Riitta	valokuvataiteilija
17	2004	Määttänen Lotta	taidemaalari
18	2004	Osipow Paul	taidemaalari
19	2005	Pitkänen-Walter Tarja	kuvataiteilija
20	2005	Suntio Heimo	kuvataiteilija
21	2006	Arminen Tuija	kuvataiteilija
22	2006	Marila Heikki	taidemaalari
23	2007	Väätti Ilkka	taidemaalari
24	2007	Sirén Päivi	taidemaalari
25	2008	Wilkman Sofia	taidemaalari
26	2008	Retulainen Anna	taidemaalari
27	2009	Ojala Antti	taidemaalari
28	2009	Tuominen Anu	kuvataiteilija

**WIHURIN KANSAINVÄLISTEN
PALKINTOJEN RAHASTO**

**WIHURI FOUNDATION
FOR INTERNATIONAL PRIZES**

**VUOSIKERTOMUS 2009
ANNUAL REPORT 2009**

PERUSTAJA

Merenkulkuneuvos Antti Wihuri (1883-1962)

Merenkulkuneuvos Antti Wihuri perusti Wihurin kansainvälisten palkintojen rahaston vuonna 1953.

Rahaston tarkoituksena on kansainvälisiä palkintoja ja erikoisesti Wihurin Sibelius-palkintoa jakamalla edistää ja tukea ihmiskunnan henkistä ja taloudellista kehitystä.

Säätiö toteuttaa tarkoitustaan jakamalla palkintoja tunnustukseksi rakentavasta työstä, joka on erinomaisesti edistänyt ja kehittänyt ihmiskunnan henkistä ja taloudellista kehitystä sekä myös Wihurin Sibelius-palkinto -nimistä palkintoa kansainvälisesti tunnetuiksi ja tunnustetuiksi tullee eteille säveltäjille.

Palkintoja voivat saada sekä yksityiset henkilöt että yhteisöt kansallisuuteen, uskontoon, rotuun tai kieleen katsomatta.

Antti Wihuri and Jean Sibelius
The first Wihuri Sibelius Prize receiver in Ainola 1953

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJAN JUHLAPUHE 9.10.2009

Wihurin Sibelius-palkinnon luovutustilaisuus 9.10.2009 Finlandiatalossa

Kunnioitettu Tasavallan Presidentti,
Professori Pentti Arajärvi,
Presidentti Martti Ahtisaari,
Tohtori, Honores Causa Eeva Ahtisaari,
Arvoisa juhlayleisö, Ärade festpublik, Distinguished guests

Merenkulkuneuvos Antti Wihuri perusti Wihurin kansainvälisten palkintojen rahaston vuonna 1953 – 11 vuotta Jenny ja Antti Wihurin rahaston perustamisen jälkeen. Ajankohta vaikutti merkittävästi uuden kansainvälisen rahaston perustamiseen. Edellisenä vuonna oli saatu maksettua sotakorvaukset ja Korean sodan nostattaman taloudellisen nousukauden satoa oli saatu myös Suomeen – vauraus on noussut ja usko tulevaisuuteen vahvistunut. Vuoden 1952 onnistuneet Helsingin olympialaiset ja Armi Kuuselan kruunaus Miss Universumiksi olivat nostaneet suomalaisten itsetuntoa sodan jälkeisestä masennustilasta. Antti Wihuri oli todennut, että Suomi ja suomalaiset ovat saaneet paljon apua ulkomailta, nyt on saavutettu hetki, jolloin meidänkin on oltava valmiita antamaan vastapalveluksia Suomesta maailmalle.

Hallituksen puheenjohtaja Aatto Prihti

Presidentti Martti Ahtisaari
ja rouva Eeva Ahtisaari

Antti Wihuri, shipowner and industrialist established the Wihuri Foundation for International Prizes in 1953. The purpose of the Wihuri Foundation for International Prizes is to "promote and sustain the cultural and economic development of society by distributing international prizes, in particular the Wihuri Sibelius Prize". The Foundation follows these aims by "distributing the Wihuri Sibelius Prize to prominent composers who have become internationally known and acknowledged".

Wihurin kansainvälisten palkintojen rahaston palkintoja voivat saada sekä yksityiset henkilöt että yhteisöt kansallisuuteen, uskontoon, rotuun tai kieleen katsomatta.

Jean Sibelius received the first Wihuri Sibelius Prize. During the past fifty-six years, The Wihuri Foundation for International Prizes has awarded fifteen Sibelius Prizes and sixteen International Prizes to scientists representing a vast range of fields and disciplines.

Rahaston sääntöjen mukaisesti rahaston hallitus nimesi asiantuntijalautakunnan valmistelemaan ehdotuksen Sibelius-palkinnon saajaksi. Asiantuntijalautakunta esitti kolme mahdollista Sibelius-palkinnon saajaehdotusta, joista rahaston hallitus yksimielisesti päätti antaa 100 000 euron Sibelius-palkinnon kansainvälisesti suuresti arvostetulle säveltäjälle Kaija Saariaholle.

Hallituksen puheenjohtaja Aatto Prihti, Tasavallan presidentti Tarja Halonen, professori Pentti Arajärvi ja rouva Annikki Prihti

Kaija Saariaho syntyi vuonna 1952 Helsingissä. Ennen sävellyssopintojaan hän opiskeli musiikin rinnalla kuvataiteita Taideteollisen korkeakoulun graafisella linjalla. Sävellyssopinnot alkoivat Sibelius-Akatemiassa Paavo Heinisen johdolla vuosina 1976–81, ja jatkuivat Freiburgin musiikkikorkeakoulussa Brian Ferneyhough'in ja Klaus Hubergin oppilaana. Vuodesta 1982 hän on asunut ja työskennellyt Pariisissa, jossa IRCAM – tutkimuskeskus on tarjonnut tärkeän lähtökohdan hänen persoonalliselle tavalleen käsitellä musiikillista tekstuuria ja sointivärejä.

Kaija Saariahon tuotannolle on alun alkaen ollut tyypillistä visuaalinen kokonaishahmotus. Hänen tapansa luoda sinfonisten tai dramaattisten prosessien sijaan ikään kuin pysähtyneitä, vangitsevia tiloja ja ilmapiirejä, lineaarisen ajan sijaan syklistä aikaa, on suomalaisessa musiikissa ainutlaatuista. Se ulottuu jopa näyttämöteoksiinkin, kuten balettiin "Maa" ja laajaa huomiota saaneeseen Salzburgin juhlien tilaamaan oopperaan "Kaukainen rakkaus".

Toisessa oopperassaan Adriana Materissa Saariaho tarttui aktueellisiin Balkanin sotaa sivuavaan aiheeseen etsien dramaattisempaa ilmaisua. Aikoinaan "Korvat auki" –ryhmittymään kuuluneena hän loi - Magnus Lindbergin tavoin – hedelmälliset kontaktit ikäpolvensa menestyksekkäimpiin kapellimestareihin ja instrumentalisteihin, joiden myötä kansainvälisille konserttilavoille ja äänilevyille on päätynyt monia uuden suomalaisen musiikin merkittävimpiä konserttoja ja muita orkesteriteoksia.

Kaija Saariaho kuuluu tämän hetken kansainvälisesti merkittävimpien nykysäveltäjien joukkoon. 1980-luvulta lähtien hänen teoksiaan on esitetty maailmanlaajuisesti ja hyvin monet yhdysvaltalaiset, ranskalaiset ja brittiläiset orkesterit ovat tilanneet hänen

sävellyksiään. Saariahon tuotanto ulottuu tietokonemusiikista oopperoihin, orkesteriteoksiin, kamarimusiikkiin ja sooloteoksiin.

Musiikin ulkopuolelta saadut vaikutteet ovat usein toimineet sävellysten innoittajina. Näitä on löytynyt niin tähtitaivaalta, luonnosta kuin kirjallisuudestakin. Saariahon uusin laaja työ on kolmas ooppera Emilie, joka saa kantaesityksensä Lyonin oopperassa maaliskuussa 2010. Se on sävelletty Karita Mattilalle. Libreton on kirjoittanut jälleen Amin Maalouf, jonka kanssa Saariaho teki myös kaksi aiempaa oopperaansa Kaukainen rakkaus ja Adriana Mater.

Saariahon teoksiin kuuluu useita muitakin yhteistyöprojekteja. Säännöllisiä musiikin ulkopuolelta tulevia yhteistyökumppaneita ovat Maaloufin lisäksi mm. ohjaaja Peter Sellars, taidemaalari Raija Malka ja Jean-Baptiste Barrie`re, joka on toteuttanut visuaalisen osuuden paitsi erilaisiin kamarimusiikkikokonaisuuksiin myös oopperaan Kaukainen rakkaus.

Kaija Saariaho toimi taiteilijaprofessorina vuosina 2005–2009. Hän on saanut lukuisia kansainvälisiä ja kansallisia palkintoja, näistä mainittakoon muun muassa Kranichsteiner Musikpreis, Prix Italia, Ars Electronica palkinto, Suomen kulttuurirahaston kunniapalkinto sekä Pohjoismaiden musiikkipalkinto. Vuonna 2008 Musical America -julkaisu nimitti hänet vuoden säveltäjäksi.

Trio Tuija Hakkila, piano, Anssi Karttunen, sello,
Florent Jodelet, lyömäsoittimet esittivät
Kaija Saariahon teoksen *Serenatas*

Minulla on nyt suuri ilo ja kunnia kutsua Teidät, säveltäjä Kaija Saariaho vastaanottamaan Wihurin Sibelius-palkinto.

Säveltäjä Kaija Saariaho vastaanottaa Wihurin Sibelius-palkinnon

OHJELMA

Jean Sibelius
Michet aukeiden, aavain Op. 65a
Paavo Heininen
Readings in Music History

Helsingin kamarikuoro
johtaja Nils Schweckendiek

TERVEHDYSSANAT

Simo Palokangas

Jonathan Harvey
The Angels
Jean Sibelius
Den 25 Oktober 1902: Till Theresa Hahl

Helsingin kamarikuoro

WIHURIN SIBELIUS-PALKINTO

Aatto Prihti

Kaija Saariaho
Serenatas

Tuija Hakkila, piano
Florent Jodelet, lyömäsoittimet
Anssi Karttunen, sello

VÄLIAIKA

JUHLAESITELMÄ
Onko musiikilla kotimaata?
Universaaliuden haaste
Sibeliuksesta Saariahoon

Eero Tarasti

JENNY JA ANTTI WIHURIN
RAHASTON APURAHAT JA
KUNNIAPALKINTO

Aatto Prihti

Aulis Sallinen
Kamarimusiikki VII
"Cruselliana" Op. 93

Lapin kamariorkesteri
johtaa Jani Telaaranta

MAAMME

WIHURIN KANSAINVÄLISTEN PALKINTOJEN RAHASTO

Juhlaesitelmä 9.10.2009 Finlandia-talon konserttisali

ONKO MUSIIKILLA KOTIMAATA

Universaaliuden haaste Sibeliuksesta Saariahoon

Professori Eero Tarasti

Professori Eero Tarasti

Wihurin kansainvälinen Sibelius-palkinto on jaettu tänään 15. kerran ja näin yli puolivuosisataa kestänyt perinne on jatkunut. Mutta jos ajattelee kaikkia palkinnon saajia ja heistä ensimmäistä eli Jean Sibeliusa, jolle se myönnettiin 1953, voi sanoa, että palkinnon juuret musiikillisessa mielessä kattavat koko 1900-luvun ja itse asiassa menevät pitkälle edellisellekin vuosisadalle. Ja vastaavasti nykyhetken kannalta palkinnon vaikutus tulee säteilemään kauas tulevaisuuteen. On siis pakko todeta, ettei palkinnon 4. saaja Igor Stravinsky ehkä ollutkaan ihan oikeassa, kun hän sanoi: *je ne vis ni dans le passé, ni dans le futur, je ne vis que dans le présent*. En elä menneisyydessä, en elä tulevaisuudessa, elän vain nykyhetkessä.

Joka tapauksessa kun katselee palkinnon saajien nimiä, avautuu varsin huikeita, syviä, haastavia, ja kiehtovia näkymiä koko siihen musiikin lajiin, jota kutsutaan länsimaiseksi taidemusiikiksi tai jota myös nykyisin nimitetään yksinkertaisesti 'klassiseksi' musiikiksi: Jean Sibelius 1953, Paul Hindemith 1955, Dmitri Shostakovitsh 1958, Igor Stravinsky 1963, Benjamin Britten 1965, Erik Bergman 1965, Usko Meriläinen 1965, Einojuhani Rautavaara 1965, Olivier Messiaen 1971, Witold Lutoslawski 1973, Joonas Kokkonen 1973, Krzysztof Penderecki 1983, Aulis Sallinen 1983, György Ligeti 2000, Magnus Lindberg 2003, Per Norgård 2006 ja Kaija Saariaho 2009. Tähän perinteeseen he kaikki kuuluvat – mutta miten?

Musiikkitieteessä puhutaan ns. länsimaisen taidemusiikin kaanonista, sen keskeisistä prinssiipeistä, arvoista ja käytännöistä, joiden juuret ulottuvat

vuosisatojen taa Euroopassa. Samalla on todettava, että koko 1900-luku tähän päivään saakka on ollutkin oikeastaan tämän tradition kiistämistä, negaatiota tavalla tai toisella - ja samalla sen keskeisten ideoiden säilyttämistä – niiden, joiden uskon olevan universaaleja. Miten muutoin voisimme selittää maailman kaikkien kulttuurien ihmisten, niin nuorten kuin vanhojen, suunnatonta kiinnostusta tätä perinnettä kohtaan Aasiasta Afrikkaan ja Uuteen Maailmaan.

Seuraavassa haluan valaista Wihurin Sibelius-palkinnon perinnettä Sibeliukselta Saariahoon edellä mainitun 'kaanonin' keskeisten teemojen kannalta. Nämä teemani eivät suinkaan ole musiikkityylien vaihdoksia myöhäisromantiikasta modernismiin, sarjallisuuteen, uusasiallisuuteen, postmodernismiin, minimalismiin, jne ...vaan musiikin historian syvempiä 'episteemisiä' prinssiippejä Foucaultin mielessä.

Mutta ensinnä: mikä oli tai on tuo mystinen 'kaanon' ? Se syntyi erityisesti saksalaisen musiikin alueella ja sai dominoivan aseman musiikin historiassa leviten Yhdysvaltojen akateemiseen maailmaan, konservatorioihin ja musiikin kaupalliseen levitykseen kaikkialle maailmaan; muuan saksalainen musiikkitieteilijä saattoi todeta melko hiljattain teoksessaan länsimaisen musiikin historiasta: *alles andere bleibt am Rande*, kaikki muu jää reunalle. Tästä seuraa heti yllättävä johtopäätös: kaikki paitsi yksi Wihurin palkinnon saajista – nimittäin Paul Hindemith – ovat näitä 'reunalle' jääneitä! He ovat olleet

keskeisen kaanonin ulkopuolelle jääneitä – joskin heidät on saattanut pelastaa em. saksalaisen kaanonin kannalta sen keskeisten ideoiden ja tekniikkojen omaksuminen. Kaanon on ilmennyt säveltäjien koulutuksessa seuraavasti: tiedämme miten Mozart opetti sävellysoppilaitaan: ensiksi piti kirjoittaa ns. *strenge Satzia* eli neliäänistä fuugaa ... eikä fuugan teema saanut olla liian laulava, vaan ankaran rakenteellinen. Kun tämä hallittiin, voitiin siirtyä kirjoittamaan *freie Satzia* eli neliäänistä jousikvartettoa... ja siitä eteenpäin.

En usko että yksikään Wihurin palkinnon säveltäjistä olisi kasvanut tämän kaanonin ulkopuolella.

Tässä mielessä he eivät ole avantgardea yleensä ottaen sillä aidon avantgardistin ei tule olla ammattimaisen koulutuksen saanut vaan tulla mukaan ulkopuolelta, vailla minkäänlaisia perinteen kahleita.

Esimerkkinä pietarilainen avantgardeprojekti Taistelu auringosta 1913, johon ei missään tapauksessa kelpuutettu Rimsky-Korsakovin koulun käynnyttä säveltäjää, vaan hädin tuskin nuotit taitanut taidemaalari Matjushin. Tätä asennetta edusti myöhemmin John Cage musiikkifilosofioineen. Yhtä vähän oikeastaan löytyy näistä riveistä avantgardisteja Jean Cocteaun tyyliin, jotka harrastaisivat *l'enfance rejointe par un technicien...* eli ranskalaisten kategoria 'jeu' - jota Adorno piti niin paheksuttavana.

Kaikki em. säveltäjät ovat äärimmäisen professionelleja, rajuja avantgardisteja he ovat olleet ehkä vain hurjina nuoruusvuosinaan ja ehkä vain yksi

edustaen ns. jatkuvan avantgarden ideaa nimittäin Erik Bergman.

Kun kerran Adorno mainittiin, niin on syytä sanoa, että äärimmäisin tradition negaatio on ehkä filosofinen. Adorno rohkeni nimittäin viimeisessä teoksessaan arvostella itse Beethovenia mm. siitä, että Kohtalossinfonian hitaan osan sivutaite oli liian mahtipontinen. Hän katsoi olevan oikeutettu asettumaan säveltäjän yläpuolelle koska oli filosofi ja filosofia oli korkeampaa kuin musiikki. Adornoa kannattaa kyllä kuunnella – vaikka hän syyllistyi juuri filosofiansa nimissä kolossaalisiin erehdyksiin – jos hän olisi nähnyt ja kuullut olisivat Wihurin palkinnon saajista ainoastaan sarjallista tekniikkaa soveltaneet saaneet armon. Sibeliuksessa puhui liikaa luonnon ääni eli hän oli paennut 'kaanonia' tuhansien järvien maahan ja Stravinsky oli joko vajonnut psykoanalyttiseen katatoniseen regressiotilaan, toistamispakkoon Kevät-uhrissa – tai 'johonkin taideteollisen latteaan', kuten hän luonnehti uusklassismia 1900-luvun musiikissa.

Adornon mielestä jokaisen säveltäjän perusprobleemi kiteytyi vastakohtaan: *Ich und Gesellschaft*. Minä ja yhteiskunta. Koska yhteiskunnassa kaikki oli hänen mielestään päin mäntyä, ei musiikkikaan voinut olla mitään hilpeää ja kevyttä, vaan sen tuli olla kriittistä, vieraannutettua, ahdistunutta, negatiivista. Tämä estetiikka päti muihinkin taiteisiin: nykyarkkitehtuurin täytyi olla rumaa, mitä rumempaa, sen hienompaa. Itse pukisin adornolaisen idean toiseen muotoon, periaatteisiin *Moi* ja *Soi*. *Moi* tarkoittaa säveltäjän 'minää' alkaen hänen kehollisuudestaan, kineettisestä energiastaan aina kehittyneeseen

persoonallisuuteen ja identiteettiin; *Soin* taas viittaa yhteiskunnan vallitseviin normeihin, tyyleihin ja arvoihin sekä niiden institutionaalistumiseen musiikin lajeiksi, topiikoiksi jne. Jokaisella säveltäjällä on oma ns. *Ich-Toninsa*, minäsävelensä, joka määrittää hänen identiteettinsä ja minuutensa. Tämä käsite ei ole enää Adornoa, vaan biosemiotikkaa ja peräisin balttilaiselta biologilta Jakob v. Uexkülliltä.

Jos nyt katsomme säveltäjiemme rivistöä, ei ole epäilystäkään, että heillä kaikilla on *Ich-Toninsa*, ikioma tunnistettava tyylinsä. Vaikka kansallinen pohja olisi sama erotamme kyllä heti Stravinskyn Shostakovitshista, Lutoslawskin Pendereckistä ja Aulis Sallisen Joonas Kokkosesta. Mutta miten ovat säveltäjamme suhtautuneet adornolaiseen ideologian vaatimukseen ts. säveltäjän osallistumiseen *Soin* arvoihin, joko niitä kannattaen tai kaataen. Mielestäni luettelon kutakuinkin 'epäideologisia' säveltäjiä ovat Hindemith, Stravinsky, Bergman, Meriläinen, Lutoslawski, ja Lindberg. Kaikilla muilla on musiikissa jälkiä *Soin* arvoista ja ideologioista. Sibelius on meille aina Finlandian säveltäjä, teoksen jonka tarkoitus oli nimenomaan vaikuttaa ja tehota – 'konatiivisesti' kuten sanoisimme. Shostakovitsh oli ambivalenssissaan ehdottomasti *Soin* säveltäjä – mutta minkä *Soin* – ei varmaan kuitenkaan virallisen neuvostojen *Soin*. Britten kirjoitti War Requiemin, Rautavaara Kaivoksen, Messiaen oli harras katolinen myös musiikissaan, Kokkonen oli kirkollinen ja samoin on Penderecki Puolan kohtaloita heijastelevissa monumentaaliteoksissaan. Sallinen kirjoitti Punaisen viivan, ja Saariaholta meillä on Adriana mater ja

Simonen Passion. Eettisyys ei ole nykymusiikin ulkopuolella – mutta voi olla myös eettinen puhtaasti rakenteellisella tavalla sillä sekin on pohjimmaltaan ideologista, kuten mm. italialainen Ferruccio Rossi-Landi on osoittanut tutkimuksissaan kielten alueella.

Säveltäjän ei kuitenkaan tarvitse olla koko elämänsä ajan fiksoitunut yhteen *Ich-Toniin*, se voi muuttua ja kokea metamorfooseja – näitä tyyppejä on linjalla Stravinsky-Rautavaara. Joskin Stravinskyn kuulujen muodonmuutosten takana Andre Boukourechliev näkee pohjimmaltaan venäläisen säveltäjän. Mutta jotkut ovat todella samanlaisia stabiileja ja kehittyvät sen puitteissa enemmän goetheläisesti kasvaen. Puolalainen musiikintutkija Mieczyslaw Tomaszewski on laatinut mielenkiintoisen säveltäjän eri ikäkausien kartan.

Sitä paitsi säveltäjän *Moin* suhde *Soin* eri ilmentymiin saattaa olla erittäin vaihteleva: säveltäjä voi yhtä aikaa kuulua ja olla kuulumatta *Soin* kaanoniin. Ajatellaan vaikka musiikin lajeja, tyypillisiä *Soin* ilmentymiä. Vastoin kaikkia avantgardistien ennustuksia ja manifesteja niin ooppera kuin sinfonia ovat jatkaneet elämäänsä 2000-luvulle saakka. Oopperatalojen polttamista ehdottanut henkilö lähti Helsingistä joku aika sitten – ja vaikka ranskalainen modernismin isä Debussy sanoi: Apua hän alkaa kehittää, kuullessaan Beethovenin sinfoniaa, on sinfoniaa kirjoitettu kautta viime vuosisadan ja jopa Messiaen. Puhumattakaan niistä, jotka edustavat sinfonian lievempää muotoa eli

'sinfonismia' mikä oli venäläisen Boris Asafjevin suosittelema termi. Sinfonia on ollut Sibeliuksesta lähtien suomalaisen säveltäjän kohtalo – ja siihen on kulttuuriset syynsä: sinfonia edusti saksalaisen kulttuurin syvähenkisyyttä ja samalla suomalaiselle kulttuurille ominaista työstämisen, ahkeran puurtamisen ja likiuskonnollisen askeettisuuden ideaa – vastakohtana sensuellille italialais-ranskalaiselle kulttuurille tai anglo-saksiselle mukavuudenhalulle.

Sinfonioita ovat kirjoittaneet lähes kaikki Wihurin palkintosäveltäjät, lukuunomatta Lindbergiä ja Saariahoa joten ei sinfonian kirjoittaminen sinänsä ole vaatimus palkinnon saamiselle.

Mutta jossain määrin yllättävämpi on oopperan keskeisyys sillä lähes kaikki ovat tehneet oopperoita ja joidenkin tuotanto on jopa nimenomaan oopperoihin painottunutta. Oopperahan edustaa taidemusiikin kaanonin toista suurta aluetta, laulullisuutta, jonka kotimaa on Italia – ja samalla myös musiikin liittymistä muihin taiteisiin. Samalla säveltäjällä voi olla sekä vakavia, traagisia oopperoita että koomisia kuten Shostakovitshilla, Pendereckillä tai Sallisella – tai sitten he ovat yhden oopperan miehiä kuten Nørgård, Ligeti tai Bergman.

Jotkut ovat juuri oopperoissaan onnistuneet yhdistämään kaksi taidemusiikin suurta tyyliperinnettä: lineaarisen polyfonisen linja-taiteen ... ja kehollisen periodisen lied- ja marssihahmotuksen – kuten sveitsiläinen Ernst Kurth kuvasi kaanonin kehitystä. Linjataiteen ideaali oli vapaasti virtaava

melodia vailla tahtirajoja – tämän idean sinfonista toteutusta jatkuvana ostinatojen ja urkipisteiden tekstuurina löydämme Sibeliuksesta aina myöhempään Lindbergiin ja Saariahoon, jolta *L'amour de loin* on sen tyylipuhdas esimerkki. Hindemithin tyyli taas perustui nimenomaan kontrapunktiseen linjataiteeseen. Linjataiteen vastine arkkitehtuurissa oli goottilainen katedraali, transsendoiva kohoava linja. Sen vastakohtana oli fragmentaarisempi, kehollisempi melodisuus, joka metaforisesti ilmensi sykettä, hengitystä ym. kehollisia kvaliteetteja eli *Moin* -aspekteja. Linjan ja sen rinnalla pisteen ja tason ideaa, lainattuna tosin Kandinskyltä, edusti Usko Meriläinen sarjallisessa tuotannossaan.

Mutta sikäli kuin säveltäjämme ovat pyrkineet kaanonin rajoissa tai sitä murtaen uuteen ja uutuuteen, sopii tehdä sama jako kuin ranskalainen filosofi Vladimir Jankelevitch: nimittäin on sävelkielen keksijöitä eli *inventeurs*, jotka kehittävät radikaalisti uutta kielioppia – kuten Schönberg rivitekniikallaan – tai on sävelkielen uudistajia eli *novateurs*, jotka omaksuvat vallitsevat keinovarot ja luovat niiden puitteissa uutta. Kuten kanadalainen säveltäjä David Lidov näitä tyyppejä luonnehti: joko keskitytään '*grammariin*' kielioppiin ... tai *designiin* eli uusiin muotoihin kieliopin puitteissa. Ei voi tehdä mitään arvovarausta kumpi tyyppi olisi parempi, tai edistyksellisempi. Messiaen kehitti moodiensa tekniikan, Rautavaara loi hyvin samantapaista opiskeltuaan asteikkoja New Yorkissa Persichettillä, Penderecki kehitti kenttätekniiikan, Ligeti oman versionsa *Atmosphères*issa ja Lindberg ja Saariaho ovat tuoneet tietokoneiden tekniikan

säveltämiseen. Mutta toiset, edustavat Schönbergin *eine gute Handwerkslehre* kuten Sallinen koko tuotannossaan tai Hindemith.

However, the problem of contemporary music has often been linked with communication. Our composers, the Wihuri prize winners have all heard during various phases of their careers voices of misunderstanding. These have been due to the fact that it is probably for a listener impossible or difficult to receive at the same time both the message and the code in which the message has been built.

Or we can put the problem in terms of 'audible form' and 'inaudible structure': to which extent music must have an almost mathematically countable basis whereupon it can offer its more sensual pleasures to the listener. The canon of 'strange Satz' can be heard or analyzed as the foundation of most varied cases. Maximalist symphonies of, say, Shostakovich are ultimately expansions of Bach-like formal texture; someone has found 'golden section' in Kokkonen, a new forthcoming thesis on Lindberg claims that there are symmetrical narrative structures at its root etc.- But we would err if we said that all our composers were a kind of formalists in the sense of Eduard Hanslick or Stravinsky.

De toute façon un des grands penseurs de notre temps, Claude Lévi-Strauss dans son esthétique musicale représente également une espèce de formalisme en disant que la musique soit le langage moins le sens.

Lorsque Lévi-Strauss, profondément inspiré dans toute son oeuvre par la musique, parle de la musique concrète avec l'argument que cela ne soit pas un langage, il fait une référence, actuelle dans son temps, à savoir dans les années de soixante, lorsqu'on considèrait tous les arts une espèce de langage. La musique concrète, alors la musique utilisant les bruits et sons de la nature directement, ne pouvait pas être le langage lorsque elle manquait le soit-disant deuxième niveau de l'articulation correspondant aux unités des phonèmes dans le langage verbal. Mais une autre idée de Lévi-Strauss était encore plus profonde et significative en considérant aussi la musique: la distinction entre les catégories du sensible, concrète et de l'intelligible ou l'abstrait. Lorsqu'on souligne le premier, le sensible, on trouve en musique la sonorité ou le timbre comme son paramètre le plus décisive. Dans cette dimension la nouvelle technologie est bien entrée dans le paradigme de notre musique érudite. Lindberg et Saariaho notamment ayant étudiés à Paris à l'école des spectres avec les compositeurs comme Tristan Murail, ont fréquemment utilisé ses techniques nouvelles. Mais il est certainement deux fois plus difficile d'écrire la musique narrative par ces techniques qui manquent toute actorialité, pratique historique des sens du son que nous portent les instruments traditionnels. Lorsque Murail visita Université de Helsinki en 1987 il disait que le compositeur des spectres soit devenu comme un sculpteur qui forme les sonorités par les synthétiseurs. Comment cela est bien trouvé sur Saariaho dont premier intérêt dans les arts étaient justement les arts plastiques!

Väri on keskeinen tekijä aikamme musiikissa – vaikka Yrjö Kilpinen sanoikin ettei mikään musiikissa haalistu niin nopeasti kuin väri. Värisäveltäjiä ovat synestesioineen monet alkaen Sibeliuksesta erityisesti Messiaeniin, Rautavaaraan ja Bergmaniin. Mutta värilläkin voi olla kieliooppinsa ja struktuurinsa joita se välittömän aistimellisuutensa vastapainoksi kaipaa-kin. Aistillisen ja älyllisen levistrausslaisia synteesejä löydämme erityisesti Saariahon tuotannosta, mutta vailla saksalaisten teoreetikkojen purevaa cerebraalisuutta, ennemminkin eräänlaisena nietzshce-läisenä unitaiteilijana, ehkä ranskalautunut säveltäjämme kokee itselleen läheiseksi Ernst Chaussonin, josta sanottiin että hän oli aina joko heräämisillään tai nukahtamaisillaan muttei koskaan valveilla. Toisaalta Saariahon tuotannon huipputekninen aspekti osoittaa että hän noudattaa Cocteaun periaatteita: *reveur est un mauvais poète*.

Esitelmäni teemana oli universaaliuden haaste. Mutta mitä oikeastaan tarkoitetaan universaalisuudella. Onko se samaa kun kosmopoliittisuus, kansainvälisyys eli sitä että 'säveltäjällä ei ole passia', kuten Stravinsky? Jonkun mielestä kaikki nykymusiikki kuulostaa samanlaiselta kuin saman maan kansalaisen säveltäältä. Onko siis uusi musiikki kokonaan unohtanut sen, että *'la musique est la fleur de la terre même* eli musiikki on aina maansa kukka kuten muuan ranskalainen sanoi? Tähän liittyen haluaisin sanoa, että kaikkein syvimmin on musiikin universaalisuutta eli kaikkia ihmisiä koskettavaa kieltä kuvannut

kirjalija, joka oli kirjallisuuden 'modernismin' alkajia romaanitaiteessa, nimittäin Marcel Proust. Kadonnutta aikaa etsimässä romaanisarjan kuudennessa niteessä *La prisonnière*, Vanki hän kuvaa fiktiivistä säveltäjää Vinteuiliä ja tämän musiikkia jota esitetään pariisilaisessa salongissa. Samalla hän tulee sanoneeksi syvällisiä totuuksia kaikista musiikin harjoituksen muodoista. Haluan niistä ottaa esiin vain yhden, nimittäin ajatuksen, että muusikko, säveltäjä tai esittäjä, on aina *à la recherche de la patrie perdue*, etsimässä kadonnutta isänmaataan. Joko hän löytää sen sävellyksessään tai esityksessään tai ei löydä. Jos se löytyy, se liikuttaa meitä ja saa meidät lähtemään musiikin avulla tuolle matkalle kohti tuntemattomia tähtiä, kuten hän sanoo. Musiikki oli Proustille miltei vedenpitävä todiste sielun kuolemattomuudesta.

Tällä hän tahtoi sanoa että kaiken aistimellisuutensa takaa, sävelten sointien ja värien taide tavoitteli totuutta ja tämä oli aivan sama asia josta 1900-luvun musiikin suurmies Schönberg totesi, että kauneuden sijaan olisikin puhuttava musiikin *Wahrhaftigkeitista*, totuudellisuudesta. Tällä tasolla kaikki säveltäjämme löytävät yhteisen nimittäjänsä - ja ovat teoksissaan aina matkalla kohti kotimaataan.

The Wihuri Sibelius Prize

has been awarded to the following composers:

Jean Sibelius	1953	Finland
Paul Hindemith	1955	Federal Republic of Germany
Dmitri Shostakovich	1958	USSR
Igor Stravinsky	1963	USA
Benjamin Britten	1965	UK
Erik Bergman <i>together with</i> Usko Meriläinen <i>and</i> Einojuhani Rautavaara	1965	Finland
Olivier Messiaen	1971	France
Witold Lutoslawski	1973	Poland
Joonas Kokkonen	1973	Finland
Krzysztof Penderecki	1983	Poland
Aulis Sallinen	1983	Finland
György Ligeti	2000	Austria
Magnus Lindberg	2003	Finland
Per Nørgård	2006	Denmark
Kaija Saariaho	2009	Finland

The Wihuri International Prize

has been awarded to the following scientists:

Rolf Nevanlinna	1958	Finland	(mathematics)
Pentti I. Halonen <i>together with</i> Väinö Hovi <i>and</i> Joonas Kokkonen	1961	Finland	(medicine) (physics) (music)
Sir John McMichael	1968	UK	(medicine)
Lars Ahlfors	1968	USA	(mathematics)
Sir Peter Hirsch	1971	UK	(metallurgy)
Georg Henrik vonWright	1976	Finland	(philosophy)
Jaakko Hintikka	1976	Finland	(philosophy)
Derrick B. Jelliffe	1979	USA	(nutrition)
Aldo van Eyck	1982	Netherlands	(architecture)
Aksel C. Wiin-Nielsen	1983	Denmark	(meteorology)
John Williams Mellor	1985	USA	(agricultural economics)
Kullervo Kuusela	1988	Finland	(forestry)
Kari I. Kivirikko	1991	Finland	(medical biochemistry)
Olli V. Lounasmaa	1994	Finland	(technical physics)
Niilo B. Hallman	1997	Finland	(pediatrics)
Barbara Czarniawska	2003	Sweden	(economics)

Wihurin kansainvälisten palkintojen rahasto 56 vuotta

Wihurin kansainvälisten palkintojen rahasto antoi 56-vuotisjuhlansa ja merenkulkuneuvos Antti Wihurin syntymän 126-vuotispäivän kunniaksi säveltäjä Kaija Saariaholle Wihurin Sibelius-palkinnon, 100.000 euroa, perjantaina 9.10.2009 Finlandia-talossa pidetyssä palkintojen ja apurahojen jakotilaisuudessa. Tilaisuudessa olivat läsnä Tasavallan presidentti Tarja Halonen ja presidentti Martti Ahtisaari puolisoineen, lukuisa joukko kulttuurin ja talouselämän edustajia sekä apurahansaajia, yhteensä noin 1.000 henkilöä. Juhlaesitelmän piti professori Eero Tarasti aiheesta Onko musiikilla kotimaata – Universaaliuden haaste Sibeliukselta Saariahoon.

Rahasto toteuttaa tarkoitustaan jakamalla palkintoja tunnustukseksi rakentavasta työstä, joka on erinomaisesti edistänyt ja kehittänyt ihmiskunnan henkistä ja taloudellista kehitystä sekä myös Wihurin Sibelius-palkinto -nimistä palkintoa kansainvälisesti tunnetuiksi ja tunnustetuiksi tullee eteille säveltäjille.

Sibelius-palkinto on nyt jaettu 15 kertaa. Ensimmäisen palkinnon vastaanotti Ainolassa vuonna 1953 Jean Sibelius ja edellisen vuonna 2006 Per Nørgård. Kaikkiaan Wihurin kansainvälisten palkintojen rahasto on, nyt jaettu palkinto mukaan lukien, jakanut 56 vuoden aikana 31 palkintoa, joista 16 Kansainvälistä palkintoa tieteentekijöille (Liite 6).

Wihurin Sibelius-palkinto säveltäjä Kaija Saariaholle

Säveltäjä Kaija Saariaholle (s. 1952) annettiin Wihurin Sibelius-palkinto, 100.000 euroa. Kaija Saariaho opiskeli Sibelius-Akatemiassa Paavo Heinisen sekä Freiburgissa Brian Ferneyhoughn ja Klaus Huberin johdolla vuosina 1976–82. Tämän jälkeen hän on asunut ja työskennellyt vapaana säveltäjänä Pariisissa, jossa tutkimuskeskus IRCAM on tarjonnut keskeisen perustan hänen suosimalleen live-elektronikalle ja spektraalimusiikki tärkeän lähtökohdan hänen persoonalliselle tavalleen käsitellä musiikillista tekstuuria ja sointivärejä.

Alun perin Saariaho opiskeli kuvataiteita Taideteollisessa korkeakoulussa, ja visuaalinen kokonaishahmotus on tyypillistä hänelle alun alkaen (esim. Vers le blanc 1982, Verblendungen 1984, Liehtbogen 1986, Du eristal 1990). Saariahon tapa luoda sinfonisten tai dramaattisten prosessien sijaan ikään kuin pysähtyneitä, vangitsevia tiloja ja atmosfäärejä, lineaarisen ajan sijaan syklistä aikaa, on suomalaisessa musiikissa täysin ainutlaatuista. Se ulottuu jopa näyttämöteoksiinkin kuten balettiin Maa (1991) ja laajaa huomiota herättäneeseen, Salzburgin juhlien tilaamaan oopperaan Kaukainen rakkaus (2000). Toisessa oopperassaan, Adriana Materissa (2005), joka ensimmäisen oopperan tavoin on nähty sekä Suomen Kansallisoopperassa, Pariisin Bastilleoopperassa että USA:n Santa Fen oopperajuhlilla, Saariaho tarttui aktueellisiin, Balkanin sotaa sivuavaan aiheeseen etsien dramaattisempaa ilmaisua. Aikoinaan Korvat auki -ryhmittymään kuuluneena Saariaho loi - Magnus Lindbergin tapaan - hedelmälliset kontaktit ikäpolvensa menestyksekkäimpiin kapellimestareihin ja instrumentalisteihin, joiden myötä kansainvälisille konserttilavoille ja äänilevyille on päätynt monia uuden

suomalaisen musiikin merkittävimpiä konserttoja ja muita orkesteriteoksia. Viime vuosina Saariaholta ovat tilanneet teoksia yhdysvaltalaiset, ranskalaiset ja brittiläiset orkesterit.

Kaija Saariaho toimi taitelijaprofessorina 2005–2009. Hän on saanut lukuisia kansainvälisiä ja kansallisia tunnustuksia, muun muassa Prix Italian 1988, Pohjoismaisen musiikkipalkinnon 2000, Grawemeyer Awardin 2003 sekä Pro Finlandian 2005. Vuonna 2008 Musical America-julkaisu nimitti hänet vuoden säveltäjäksi.

Talous ja sijoitukset

Sibelius-palkinto, 100.000 euroa, annettiin käyttörahastosta. Tilikauden alijäämä oli 3.262,79 euroa, joka katetaan käyttörahastosta. Arvopaperien myyntivoittoa realisoitui pörssiosakkeiden myynnistä 15.241,44 euroa. Sijoitusten kulut sisältävät pörssiosakkeiden arvonalennusta 13.080,00 euroa.

Rahaston sijoitukset oli toimintavuoden päättyessä hajautettu noteerattuihin osakkeisiin ja osakerahasto-osuuksiin (80%) sekä korkoinstrumentteihin (20%). Rahaston omistamien osakkeiden ja osakerahasto-osuuksien tuotto oli 53,8% vuonna 2009. Sijoitusomaisuuden käypä arvo 31.12.2009 oli 1.860.283 euroa ja kirjanpitoarvo 1.234.620 euroa.

Hallinto

Toimintavuoden aikana rahaston hallitukseen ovat kuuluneet puheenjohtajana kansleri Aatto Prihti, varapuheenjohtajana vuorineuvos Simo Palokangas sekä muina jäseninä kauppatieteiden maisteri Vesa Kauppinen, pääjohtaja Erkki KM Leppävuori, professori Päikki Priha, ekonomi Harri Tilli, kotitalousopettaja Marja Viita ja johtaja Pentti Wihuri.

Rahaston hallitus kokoontui vuoden kuluessa kaksi kertaa, vuosikokoukseen 25.3. ja syyskokoukseen 9.10. Rahaston varainhoitotoimikuntaan ovat kertomusvuonna kuuluneet puheenjohtajana kansleri Aatto Prihti ja jäseninä vuorineuvos Simo Palokangas, ekonomi Harri Tilli sekä rahaston asiamies, kauppatieteiden maisteri Arto Mäenmaa. Varainhoitotoimikunta kokoontui kaksi kertaa.

Tilintarkastajat

Tilintarkastajina vuodelta 2009 toimivat professori Markku Koskela, KHT, ja kauppatieteiden maisteri Tauno Haataja.

Rahaston tilintarkastajiksi valittiin hallituksen syyskokouksessa 9.10.2009 edelleen professori Markku Koskela, KHT ja kauppatieteiden maisteri Tauno Haataja. Valvontatilintarkastajana jatkaa KHT-yhteisö PricewaterhouseCoopers Oy päävastuullisena tarkastajana KHT Matti Ojala.

	1.1.2009	1.1.2008
	31.12.2009	31.12.2008
VARSINAINEN TOIMINTA		
Jaetut palkinnot	-100 000,00	0,00
Katetaan käyttörahastosta	100 000,00	0,00
KULUT		
Palkkiot	-14 150,00	0,00
Palkintojen jakokulut	-52 089,62	0,00
Muut kulut	-947,06	-884,08
Kulut yhteensä	-67 186,68	-884,08
VARSINAINEN TOIMINTA	-67 186,68	-884,08
KULUJÄÄMÄ	-67 186,68	-884,08
SIJOITUSTOIMINTA		
Tuotot	79 128,21	113 756,67
Kulut	-15 204,32	-317 108,90
Katetaan peruspääomasta	0,00	315 055,97
SIJOITUSTOIMINTA YHTEENSÄ	63 923,89	111 703,74
TUOTTOJÄÄMÄ	-3 262,79	110 819,66
RAHOITUSTUOTOT JA KULUT		
Korkokulut	0,00	-26 910,07
RAHOITUSTUOTOT JA KULUT YHTEENSÄ	0,00	-26 910,07
KOKONAISTUOTTOJÄÄMÄ	-3 262,79	83 909,59
TILIKAUDEN YLI/ALIJÄÄMÄ	-3 262,79	83 909,59

TILINTARKASTUSKERTOMUS

Wihurin kansainvälisten palkintojen rahaston hallitukselle

Olemme tarkastaneet Wihurin kansainvälisten palkintojen rahaston kirjanpidon, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja hallinnon tilikaudelta 1.1.–31.12.2009. Tilinpäätös sisältää taseen, tuloslaskelman ja liitetiedot.

Varainhoitotoimikunnan vastuu

Varainhoitotoimikunta vastaa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta ja siitä, että ne antavat oikeat ja riittävät tiedot Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti. Varainhoitotoimikunta vastaa kirjanpidon ja varainhoidon valvonnan asianmukaisesta järjestämisestä.

Tilintarkastajan velvollisuudet

Tilintarkastajan tulee suorittaa tilintarkastus Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti ja sen perusteella antaa lausunto tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta. Hyvä tilintarkastustapa edellyttää ammattieettisten periaatteiden noudattamista ja tilintarkastuksen suunnittelua ja suorittamista siten, että saadaan kohtuullinen varmuus siitä, että tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa ei ole olennaisia virheellisyyksiä ja että varainhoitotoimikunnan jäsenet ja asiamies ovat toimineet säätölain mukaisesti.

Tilintarkastustoimenpiteillä tulisi varmistua tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen lukujen ja muiden tietojen oikeellisuudesta. Toimenpiteiden valinta perustuu tilintarkastajan harkintaan ja arvioihin riskeistä, että tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa on väärinkäytöksestä tai virheestä johtuva olennainen virheellisyys. Tarvittavia tarkastustoimenpiteitä suunniteltaessa arvioidaan myös tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laadintaan ja esittämiseen liittyvää sisäistä valvontaa. Lisäksi arvioidaan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen yleistä esittämistapaa, tilinpäätöksen laatimisperiaatteita sekä johdon tilinpäätöksen laadinnassa soveltamia arvioita.

Tilintarkastus on toteutettu Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti. Käsityksemme mukaan olemme suorittaneet tarpeellisen määrän tarkoitukseen soveltuvia tarkastustoimenpiteitä lausuntoamme varten.

Lausunto tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta

Lausuntonamme esilämme, että tilinpäätös ja toimintakertomus antavat Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti oikeat ja riittävät tiedot säätiön toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta. Toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tiedot ovat ristiriidattomia.

Muut lakiin perustuvat lausunnot

Rahaston varat on asianmukaisesti sijoitettu ja rahaston toimielimien jäsenille maksettuja palkkioita on pidettävä kohtuullisina. Säätiön tilinpäätös ja toimintakertomus antavat oikeat ja riittävät tiedot säätiön toiminnasta.

Muut lausunnot

Puollamme tilinpäätöksen vahvistamista ja vastuuvapauden myöntämistä varainhoitotoimikunnan jäsenille ja asiamiehelle tarkastamaltamme tilikaudelta.

Helsingissä 16. päivänä maaliskuuta 2010

Markku Koskela
KHT
Liinasaarentie 15, 02160 Espoo

Tauno Haataja
Seljamäki 8
02770 Espoo

JENNY JA ANTTI WIHURIN RAHASTO

WIHURIN KANSAINVÄLISTEN PALKINTOJEN RAHASTO

Arkadiankatu 21 A 14, 00100 Helsinki
tel. +358 9 454 2400, fax +358 9 444 590

toimisto@wihurinrahasto.fi

www.wihurinrahasto.fi